

هَذَا دِينُنَا

Kjo është Feja Jonë

nga
Sheikhu i ndëruar AbdulHakem El-Kahtani

هَذَا دِينُنَا

Kjo është Feja Jonë

تألف

فضيلة الشيخ عبد الحكم القحطاني

حفظه الله

E shkruar nga Sheikhu i nderuar Abdu-l-Hakem El-Kahtani (Allahu e ruajt)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَالَاهُ، وَبَعْدُ:

Me Emrin e Allahut, Mëshiruesit, Mëshirëbëresit.

Falenderimi i takon vetëm Allahut të Madhëruar, paqja dhe bekimi qofshin mbi të dërguarin e Allahut, mbi familjen e tij, dhe pasuesit (shokët) e tij, dhe ata që ishin besnik dhe lojal ndaj tij.

Dhe pastaj:

فَهَذِهِ كَلِمَاتٌ يَسِيرَةٌ فِيهَا بَيَانُ مَا نَدِينُ اللَّهَ بِهِ فِي مَسَائِلِ أَصْلِ دِينِ الْإِسْلَامِ مِمَّا لَا يَصِحُّ إِيمَانُ الْمَرْءِ إِلَّا بِهِ ، كَتَبْتُهَا عَلَى وَجْهِ الْإِجْمَالِ وَالْإِجْمَالِ ، لِتَكُونَ عَوْنًا لِلْمُوحِّدِينَ ، وَحَلِيَّةً لِلأَوَّلِيَاءِ وَالْمُؤْمِنِينَ ، وَعُدَّةً لَهُمْ فِي الدَّعْوَةِ إِلَى هَذَا الدِّينِ .
وَهَذَا أَوَّلُ الشُّرُوعِ بِالْمَقْصُودِ:

Këto janë fjalë të thjeshta dhe të lehta për t'i kuptuar me të cilat shpjegohet se si ne e adhurojmë Allahun e Madhëruar, prej çështjeve të lidhura me Aslu-dinin (Themelin e dinit Islam), pa të cilin nuk është i plotë dhe i saktë besimi i njeriut. E kam shkruar këtë përmbledhje në menyrë të shkurtër dhe të përgjithshme, si mbështetje dhe ndihmë për muvehidët, stoli të çmuara për eulijat (miqët e ngushtë) dhe mu'minët (besniktarët), dhe pajisje për ta në fushën e dërgimit dhe thirrjes në këtë din.

Dhe tani fillimi i kësaj domethënie:

نَقُولُ : نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.

Themi: Besojmë në Allahun, Melekët e Tij, Librat e Tij, të Dërguarit e Tij dhe Ditën e Fundit (Gjykimit) dhe përcaktimin e Allahut të Madhëruar, i mirë dhe i keq qoftë. ¹

¹ Përkthyesi: Besimi në caktimin e Allahut, se çdo gjë që ndodh, e mirë apo e keqe, e këndshme apo e hidhur, ndodh me përcaktimin e Tij.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

"Dhe kushdo që mohon Allahun, Melekët e Tij, Librat e Tij, të Dërguarit e Tij dhe Ditën e Fundit, atëherë ai vërtet e ka humbur rrugën tepër larg." (An Nisa' – Gratë, 4:136)

* نُؤْمِنُ بِاللَّهِ رَبًّا وَإِلَهًا وَحَكَمًا وَوَلِيًّا لَا شَرِيكَ لَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ.

* Besojmë se Allahu i Lartësuar është Rabb (Zot), Ilah (I vetmi që meriton të adhurohet) Gjykatës, Sundues dhe Mbrojtës dhe nuk ka shok e as partner në asnjërën prej këtyre.

﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾

"Thuaj: "A mos duhet të kërkoj zot tjetër përveç Allahut, ndërkohë që Ai është Zoti i gjithçkaje?" (En Aam – Bagëtitë, 6:164)

﴿قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

"A të kërkoj për ju Ilah (të adhuruar) tjetër përveç Allahut, ndërkohë që Ai ju ka zgjedhur ju përmbi gjithë Alemin (njerëzit dhe xhindet e kohës)?" (El A'raf – Lartësitë 7:140)

﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾

"A të kërkoj gjykues tjetër përveç Allahut, ndërkohë që është Ai i Cili ju ka zbritur Librin (Kur'anin), të shtjelluar në imtësi?" (En Aam – Bagëtitë, 6:114)

﴿قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ﴾

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

“Thuaj: “A mos vallë do të zgjedh për Vali (mbrojtës e të adhuruar) tjetërkënd pos Allahut, Krijuesin e qiejve dhe të tokës? Dhe Ai është i Cili ushqen e që Vetë nuk ushqehet.” Thuaj: “Vërtet unë jam urdhëruar të jam i pari i atyre që ia nënshtrojnë veten e tyre Allahut si muslimanë.” Dhe mos u bëj ti (O Muhammed) prej Mushrikinëve (mohuesve të Njesisë së Allahut, që i vënë shok Allahut).” (En Aam – Bagëtitë, 6:14)

* وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ أَوَّلَ وَاجِبٍ أَوْجَبَهُ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ هُوَ التَّوْحِيدُ ، وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ لِأَجْلِهِ ، وَقَامَتْ لِأَجْلِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ ؛ وَهُوَ إِفْرَادُ اللَّهِ بِمَا لَا يَكُونُ إِلَّا لِلَّهِ ، وَهُوَ أَصْلُ الدِّينِ ، وَهُوَ دَعْوَةُ الْأَنْبِيَاءِ جَمِيعًا وَدِينُهُمْ ، وَهُوَ الْإِسْلَامُ الْعَامُّ الَّذِي لَا يَقْبَلُ اللَّهُ غَيْرَهُ.

* Dhe besojmë se obligimi i parë me të cilën Allahu i Madhëruar i ka urdhëruar robërit e Tij është Teuhidi (Njëshmëria e Allahut të Madhëruar), dhe kjo është arsyeja e krijimit, dhe i ka vendosur qiejt dhe tokën për këtë shkak; Ai (teuhidi) është Njësimi i Allahut në atë që i përket vetëm Atij, dhe ky është Aslu-dini (Themeli i fesë), thirrja e gjithë të dërguarve pa përjashtim dhe dini (feja) e tyre, dhe Islami i përgjithshëm, që Allahu nuk pranon tjetër, pos tij.

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

“Padyshim që i Tij është Krijimi dhe Komandimi. I Shenjtëruar dhe i Lartësuar qoftë Allahu, Zoti i Aleminit (i gjithë botëve, i gjithçkaje që ekziston, i njerëzve dhe i xhindeve). (Al A’raf - Lartësitë , 7:54)

﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾

“Sigurisht që Unë, vërtet Unë jam Allahu! La ilahe il-la Ene (nuk ka asnjë të adhuruar tjetër më të drejtë përveç Meje), kështu që më adhuro Mua dhe plotëso rregullisht faljen e namazit për Përkujtimin Tim.” (Ta – Ha , 20:14)

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

“Dhe Unë (Allahu) nuk i krijova njerëzit dhe xhindet, veçse që ata duhet të më adhurojnë vetëm Mua.” (Edh Dharijat - Erërat shpërndarëse, 51:56)

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

“Dhe Ne nuk kemi sjellë ndonjë të Dërguar para teje (O Muhammed) e që të mos e kemi frymëzuar Ne (duke i thënë): “La ilahe il-la Ene (nuk ka të adhuruar tjetër të merituar veç Meje - Allahu), pra më adhuroni Mua të Vetëm.” (El Enbija – Pejgamberët, 21-25)

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾

“Dhe me të vërtetë që Ne kemi dërguar te çdo Ummet (bashkësi njerëzish, popull, komb) të Dërguar (duke shpallur): “Adhuroni vetëm Allahun dhe shmanguni dhe i rrini larg Tagutit (shejtanëve ose çdo gjëje tjetër që adhurohet pos Allahut).” Pastaj, pati prej atyre popujve të cilët Allahu i drejtoi, pati edhe të tjerë të cilët e merituan dhe iu bë e pashmangshme rruga e gabuar. Udhëtoni pra nëpër tokë dhe shikoni se si ishte fundi i atyre të cilët përgënjeshtroan (të vërtetën).” (En Nahl – Bleta, 16:36)

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

“Dhe kushdo që kërkon ndonjë fe tjetër përveç Islamit, ajo kurrë nuk do t’i pranohet atij dhe në Botën e Pastajme do të jetë prej të humburve.” (Al Imran - Familja e Imranit, 3:85)

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

“Padyshim se feja (e vërtetë dhe e pranuar) tek Allahu është Islami.”
(Al Imran - Familja e Imranit, 3:19)

* وَتُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ فِي الْخَلْقِ وَالْمَلَكِ وَالتَّدْبِيرِ وَإِفْرَادِهِ فِي أَعْمَالِهِ ؛ وَهُوَ الَّذِي يُسَمِّيهِ الْعُلَمَاءُ بِـ «تَوْحِيدِ الرُّبُوبِيَّةِ»

* Dhe besojmë në Njëshmerinë e Allahut të Madhëruar në krijim, sundim dhe rregullim, dhe Njëshmërimin e Tij në veprat e Tij. Dhe këtë e quajmë dijetaret si: **Teuhidu-l-Rrububijeh** (Njëshmeria e Allahut në Zotërim dhe Sundim).

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴾

“Thuaju: “Kush ju sjell furnizim nga qielli dhe nga toka dhe kush është Zotëruesi i të dëgjuarit dhe të shikuarit? Dhe kush e nxjerr të gjallën nga e vdekura dhe të vdekurën nga e gjalla? Dhe kush është rregulluesi dhe sunduesi i të gjitha çështjeve?” Do të thonë të gjithë: “Allahu.” Thuaju: “A nuk do të keni atëherë frikë nga Ndëshkimi i Allahut?”
(Junus, 10:31)

﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴾

“Allahu është Ai i Cili ngriti qiejt pa shtylla që t’i shihni. Pastaj Ai Isteva (u ngrit lartë dhe qëndroi mbi) Arsh (Fronin e Tij Madhështor, vërtet siç i shkon Madhështisë së Tij). Ai solli diellin dhe hënën të vazhdojnë të rrotullohen, secili duke ndjekur kursin e vet për një kohë të përcaktuar. Ai rregullon të gjitha çështjet dhe punët duke shpjeguar Ajetet (argumentet, provat, shenjat e Tij) në imtësi që ju të besoni me vendosmëri e bindje të plotë për takimin (pas ringjalljes) me Zotin tuaj”(Er Rad – Shkrepëtimja, 13:2)

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

“Padyshim që i Tij është Krijimi dhe Komandimi. I Shenjtëruar dhe i Lartësuar qoftë Allahu, Zoti i Aleminit (i gjithë botëve, i gjithçkaje që ekziston, i njerëzve dhe i xhindeve).” (Al A’raf – Lartësitë, 7:54)

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾

“Dhe sikur t’i pyesje ata: “Kush i ka krijuar qiejt dhe tokën dhe ka sjellë diellin dhe hënën të rrotullohen?” Padyshim që do të përgjigjen: “Allahu.” Si atëherë gënjehen e shmangen (nga e vërteta)?” (El Ankebut – Merimanga, 29:61)

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾

“Dhe nëse i pyet ata se kush i ka krijuar, patjetër që do të përgjigjen: “Allahu.” Si atëherë janë larguar (nga të adhuruarit Allahun i Cili i ka krijuar ata)?”

(Ez Zukhruf – Stolitë e arit, 43:87)

* وَنُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ بِأَفْعَالِ الْعِبَادِ ، أَوْ إِفْرَادِ اللَّهِ بِالْعِبَادَةِ ، وَهُوَ مَا يُسَمِّيهِ الْعُلَمَاءُ بِـ«تَوْحِيدِ الْأُلُوْهِيَّةِ»، الَّذِي هُوَ تَحْقِيقُ مَعْنَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَالَّتِي تَتَرَكَّبُ مِنْ نَفْيٍ وَإِثْبَاتٍ ، وَمَعْنَى النِّفْيِ : هُوَ خَلْعُ الْأَنْدَادِ وَنَفْيُ الْإِلَهِيَّةِ عَنْ جَمِيعِ الْمَعْبُودَاتِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهُوَ مَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِـ«الْكُفْرِ بِالطَّاعُوتِ»، وَالْإِثْبَاتُ : إِثْبَاتُ الْأُلُوْهِيَّةِ لِلَّهِ وَإِفْرَادُهُ بِأَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ جَمِيعَهَا .

هَذَا هُوَ التَّوْحِيدُ الَّذِي دَارَتْ وَتَدَوَّرَ عَلَيْهِ رُحَى الْمَعْرَكَةِ بَيْنَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِ الشِّرْكِ .

* Dhe besojmë në Njeshmërinë e Allahut të Madhëruar në veprat e robërve apo në Njeshmërinë e Allahut në adhurim (ibadet). Dhe këtë e quajmë dijetaret si: **Teuhidu-l-Ibadeh** (Njeshmëria e Allahut të Madhëruar në adhurim), dhe ky lloj (i teuhidit) është realizimi dhe përmbushja e **La Ilahe il-laAllah** (*Askush nuk meriton, nuk ka të drejtë e nuk duhet të adhurohet përveç All-llahut!*), që përbëhet nga mohimi (refuzimi) dhe pohimi (vërtetimi), dhe me mohim nënkuptohet: shkëputja dhe mohimi i ibadetit (adhurimit) rivalëve (zotërave të rrejshëm) dhe mohimi i të gjitha perëndive (zotrave të rrejshëm) që adhurohen krahas Allahut, dhe me këtë nënkuptohet shprehja: **El-Kufri Bit-Taghut** (mohimi dhe refuzimi i Taghutit – zotit të rrejshëm dhe gjithëçka që adhurohet, pasohet dhe nënshtrohet pos Allahut). Dhe me pohim (vërtetim) nënkuptohet: Pohimi dhe pranimi i Njeshmërisë së Allahut të Madhëruar, dhe veçimi dhe Njeshmërimin e Allahut në të gjitha llojet e ibadeteve (adhurimeve).

Dhe ky lloj i Teuhidit është dhe ka qenë arsyeja e luftimeve mes pasuesve të islamit dhe pasusve të shirkut.²

﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْحُورًا﴾

“Mos sill ilah (të adhuruar e zot) tjetër me Allahun, ose përndryshe do të hidhesh në Xhehenem i merituar për t’u ngarkuar me faj dhe i përzënë (nga Mëshira e Allahut).

(El Isra – Udhëtimi naten, 17:39)

² Përkthyesi: Sheikhu këtu i ka përdor termat si: Ehlu-l-Islam dhe Ehlu-l-Shirk. Kjo mund të përkthehet si “pasues të Islamit dhe pasues të shirkut”, dhe mund të themi gjithashtu “muslimanët dhe mushrikët”.

﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾

“I cili ngriti një ilah (zot të adhuruar tjetër) me Allahun. Hidheni atë në ndëshkimin e ashpër.” (Kaf, 50:26)

﴿قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِعِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

“Ai (Musai) tha: “A të kërkoj për ju Ilah (të adhuruar) tjetër përveç Allahut, ndërkohë që Ai ju ka zgjedhur ju përmbi gjithë Alemin (njerëzit dhe xhindet e kohës)?”

(Al A’raf – Lartësistë, 7:140)

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

“Dhe me të vërtetë që Ne kemi dërguar te çdo Ummet (bashkësi njerëzish, popull, komb) të Dërguar (duke shpallur): “Adhuroni vetëm Allahun dhe shmanguni dhe i rrini larg Taghutit (shejtanëve ose çdo gjëje tjetër që adhurohet pos Allahut).”

(En Nahl – Bleta, 16:36)

فَاللَّهُ لَا مَعْبُودَ إِلَّا هُوَ ، وَذَلِكَ فِي جَمِيعِ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ ؛ وَيَجْمَعُ هَذَا الْإِفْرَادُ ثَلَاثَةَ أُمُورٍ : إِفْرَادَ اللَّهِ بِالشَّعَائِرِ وَالنُّسُكِ ، وَإِفْرَادَهُ بِالْوِلَايَةِ ، وَإِفْرَادَهُ بِالْحُكْمِ وَالشَّرْعِ .

Pra, nuk meriton të adhurohet më të drejtë askush tjetër pos Allahut të Madhëruar, dhe kjo në të gjitha llojet e ibadetëve (adhurimeve). Njëshmëria e Allahut të Madhëruar në adhurim përbehet nga tri gjëra: Njëshmëria e Allahut në të gjitha ritet (rituale) fetare dhe sakrifica, Njëshmëria e Allahut në aleancë dhe lojalitet ³, dhe Njëshmëria e Allahut në gjykim dhe legjislacion (ligjdhënie dhe ligjbërje). ⁴

³ Përkthyesi: Njësimi i Allahut të Madhëruar në aleance dhe lojalitet bënë pjesë në “El-Uela dhe El-Bara”; Dashuria dhe urrejtja vetëm për hir të Allahut të Madhëruar. Të kesh dashuri dhe lojalitet për muslimanët, dhe urrejtje dhe armiqësi ndaj mushrikëve, qoftë ata prej familjes tende apo farefisit. Kush nuk i do muslimanët për shkak të teuhidit të tyre, i tilli është mushrik, dhe kushdo që nuk i urren mushrikët për shkak të dinit dhe shirkut të tyre, i tilli është mushrik, nuk ka Aslu-din dhe nuk ka hyrë në Islam. Por, kjo nuk do të thotë se nuk lejohet të sillesh në menyrë shembullore me ta dhe t’i therrasesh në Teuhid, nëse ata nuk janë prej atyre që e luftojnë këtë din. Thotë Allahu i Madhëruar:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾

﴿وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾

* فَتُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ فِي النَّسْكِ وَالشَّعَائِرِ مِثْلَ: الدُّعَاءِ ، وَالِاسْتِغَاثَةِ ، وَالذَّبْحِ ، وَالصَّلَاةِ ، وَنَحْوِهَا ؛ فَمَا لَا يَكُونُ إِلَّا لِلَّهِ لَا يُصَرَّفُ شَيْءٌ مِنْهُ لِعَیْرِهِ ، وَمَنْ صَرَفَهُ لِعَیْرِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ غَیْرَ اللَّهِ ، وَمَنْ عَبَدَ غَیْرَ اللَّهِ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ .

* Dhe besojmë në Njeshmërinë e Allahut të Madhëruar në ritualet fetare dhe sakrifica siç janë: Duaja (lutja), kërkitimi i ndihmës, sakrifica (të therrurit e kafshës - kurban), namazi (falja) dhe të ngjashme prej ibadeteve. Dhe këto janë vetëm për Allahun e Madhëruar, nuk drejtohen (këto ibadete) askujt pos Tij, dhe kush i drejton dikujt tjetër pos Allahut, ka adhuruar dikënd tjetër pos Allahut, dhe kush adhuron tjetër pos Allahut, i tilli është mushrik dhe kafir.

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴾

"Thuaj: "Sigurisht falja ime, kurbanimi im, jeta ime dhe vdekja ime janë për Allahun, Zotin e Alemin (njerëzve, xhindeve dhe gjithçkaje që ekziston). Ai nuk ka asnjë shok e të barabartë me Të dhe për këtë unë jam urdhëruar dhe unë jam i pari që i nënshtrohem Vullnetit të Tij si Musliman." (En Aam - Bagëtitë: 6:162-163)

﴿ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾

"Dhe kushdo që lut (ose adhuron) në vend të Allahut çdo ilah (zot) tjetër për të cilin nuk ka asnjë provë, atëherë llogaria e tij është vetëm te Zoti i tij. Vërtet që Kafirët (mohuesit e Njesisë së Allahut) nuk do të kenë kurrë sukses." (El Mu'minun - Besimtarët, 23:117)

﴿ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾

"Allahu nuk ju ndalon që ju të bashkëpunoni në drejtësi e mirësi me ata të cilët nuk ju luftuan për çështje të fesë dhe nuk ju dëbuan nga shtëpitë tuaja. Vërtet që Allahu i do ata që bashkëpunojnë me barazi." (El Mumtahineh – Gruaja në provë, 60:8)

⁴ Përkthyesi: Njësia e Tij në bërjen e ligjeve, urdhërave dhe normave për robërit e tij. Këtë disa dijetarë për ta shpjeguar më lehtë dhe detalisht, e quajnë "Teuhidu-l-Hakimijeh".

“Dhe mos vini (e mos adhuroni) me Allahun ilah (zot e të adhuruar tjetër). Vërtet që unë (Muhammedi – alejhi selam) jam për ju këshillues i qartë nga Ai.”

(Edh Dharijat - Erërat shpërndarëse, 51:51)

* وَنُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ بِالْوِلَايَةِ ، وَأَنَّهُ لَا يَتَحَقَّقُ إِلَّا بِأَمْرَيْنِ:

الأَوَّلُ: اتِّخَاذُ اللَّهِ وَحْدَهُ وَلِيًّا ؛ فَمَنْ اتَّخَذَ غَيْرَ اللَّهِ وَلِيًّا أَوْ دَخَلَ فِي وَلَايَةِ غَيْرِ اللَّهِ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ.

* Dhe besojmë në Njeshmërinë e Allahut të Madhëruar në aleancë dhe lojalitet (dashuria dhe urrejtja për hir të Tij), dhe kjo nuk përmbushet përpos me dy gjëra:

E para: Të mirret Allahu si i vetmi Mbrojtës, Përkrahës dhe Aleat, dhe kush merr dikënd tjetër si të vetmin Mbrojtës, Përkrahës dhe Aleat, apo hynë në aleance me dikënd tjetër pos Allahut , i tilli është mushrik dhe kafir. ⁵

﴿ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

“Thuaj: “A mos vallë do të zgjedh për Vali (mbrojtës e të adhuruar) tjetërkënd pos Allahut, Krijuesin e qiejve dhe të tokës? Dhe Ai është i Cili ushqen e që Vetë nuk ushqehet.” Thuaj: “Vërtet unë jam urdhëruar të jam i pari i atyre që ia nënshtrojnë veten e tyre Allahut si muslimanë.” Dhe mos u bëj ti (O Muhammed) prej Mushrikinëve (mohuesve të Njesisë së Allahut, që i vënë shok Allahut)”
(En Aam – Bagëtitë, 6:14)

﴿ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

⁵ Autori:

فَالشِّرْكُ هُنَا هُوَ بِاتِّخَاذِ الْأَوْلِيَاءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ.

Shirku këtu është me mar dikënd tjetër përpos Allahut si të vetmin Mbrojtës, Përkrahës dhe Aleat.

"Allahu është Valiu (Mbrojtësi, Ruajtësi) i atyre që e besojnë Atë. Ai i nxjerr ata nga errësira në dritë, por sa për ata që nuk besojnë, Eulija (mbështetës, ndihmues) të tyre janë Taghutët: këta i nxjerrin nga drita dhe i zhysin në errësirë. Këta janë banorët e Zjarrit dhe atje do të banojnë përgjithmonë." (El Bekare – Lopa, 2:257)

﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾

"Ata (melekët) do të thonë: "I Lartësuar je Ti! Ti je Vali (Zoti) ynë në vend të atyre. Përkundrazi, ata adhuronin xhindet; shumica e tyre besonin në ta."

(Sebe'ë – Qyteti Sebe'ë, 34:41)

﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ﴾

"Ndiqni çfarë ju është zbritur juve nga Zoti juaj (Kur'anin, Pejgamberin – alejhi selam - dhe rrugën e tij) dhe mos shkoni pas asnjë Eulijai (ndihmues a mbrojtës që ju urdhëron të adhuronin të tjerë përveç a përkrah Allahut) tjetër pos Atij (Allahut). Sa pak që përkujtoni!" (Al A'raf – Lartësishtë, 7:3)

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾

"Ata që besojnë, (ata) luftojnë për Çështjen e Allahut, ndërsa ata që nuk besojnë, (këta) luftojnë për Çështjen e Taghutit (të Shejtanit) . Kështu pra luftoni kundër shokëve të shejtanit. Vërtet që komploti i shejtanit është gjithnjë shumë i dobët."

(En Nisa' – Gratë, 4:76)

﴿فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

"Një grup Ai e drejtoi dhe një grup meritoi të jetë me të gabuarën, (sepse) në të vërtetë ata zgjodhën shejtanët për mbrojtës e ndihmës në vend të Allahut, duke menduar në këtë mënyrë se janë të udhëzuar drejt." (El A'raf – Lartësishtë: 7:30)

﴿ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ

إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴾

“A mos mendojnë ata që nuk besojnë se ata mund të marrin robët e Mi (të Dërguarit e Mi: Isain, birin e Merjemes, Uzejrën, melekë, shenjtorë, etj) si Eulija (zota, mbrojtës, ndihmues) përveç Meje? Vërtet që Ne kemi përgatitur Xhehenemin për kënaqësinë e mosbesimtarëve” (El Kehf – Shpella, 18:102)

﴿ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ

وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾

“Dhe po të kishin besuar Allahun dhe Pejgamberin (Muhammed alejhi selam) dhe çfarë i është shpallur atij, ata kurrë nuk do t’i kishin ata (mosbesimtarët) për miq e shokë, por shumë prej tyre janë Fasikunë (të panënshtuar e të pabindur ndaj Allahut).”
(El Madideh – Sofra e shtruar, 5:81)

الثَّانِي: مُوَالَاةُ أَوْلِيَائِهِ، وَمُعَادَاةُ أَعْدَائِهِ ، وَهُوَ لَا زِمٌ مِنْ لَوَازِمِ الْأَوَّلِ لَا يَنْفَكُ عَنْهُ أَوْ هُوَ مُتَضَمِّنٌ فِيهِ ؛
فَمَنْ تَوَلَّى الْمُشْرِكِينَ أَوْ الْكُفَّارَ وَإِنْ لَمْ يُعَادِ الْمُسْلِمِينَ فَهُوَ كَافِرٌ.

E dyta: Dashuria, lojaliteti dhe aleancë për aleatët e Allahut të Madhëruar, dhe armiqësi dhe urrejtje për armiqët e Tij, dhe ky është kusht i domosdoshëm, prej kushtëve dhe kërkesave të para që lidhen me këtë, nuk mundet të ndahen, dhe janë pjesë e kësaj. Dhe kush i merr mushrikët dhe kafirat si aleatë (shok të ngushtë), edhe nëse nuk i armiqëson muslimanet, i tilli është kafir.⁶

﴿ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾

“Vërtet Ne i bëmë shejtanët Eulija (miq, ndihmës e shokë) për ata që nuk besojnë.”
(El A’raf – Lartësitë, 7:27)

⁶ Autori:

فَالشِّرْكُ هُنَا فِي الْوَلَايَةِ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ.

Dhe shirku këtu është në aleanc duke marruar si aleat dikënd tjetër pos besimatarëve.

﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾

"Vërtet që ata nuk të vlejné ty aspak ndaj Allahut (nëse Ai do të të ndëshkojë ty). Vërtet që Dhalimunët (mohuesit, mosbesimtarët, keqbërësit) janë Eulija (mbrojtës e ndihmues) të njëri-tjetrit, por Allahu është Vali (Mbrojtës e Ndihmues) i Muttekinëve (i të përkushtuarve ndaj Tij në Besimin e Pastër Islam)." (El Xhathijah – Gjunjëzimi, 45:19)

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾

"Besimtarët mos t'i marrin kafirat (mohuesit) si Eulija (ndihmues, mbështetës) në vend se t'i marrin besimtarët. Dhe kushdo që e bën këtë, ai kurrë nuk do të ndihmohet nga Allahu në asnjë lloj mënyre; mund t'u mbështeteni vetëm në qoftë se vërtet ndjeni rrezik prej tyre. Dhe Allahu ju këshillon ju përkundër Vetes së Tij (ndaj Ndëshkimit të Tij). Dhe kthimi i fundit është tek Allahu." (Al Imran – Familja e Imranit, 3:28)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَمْسُوكُمْ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَمْسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾

"O ju që keni besuar! Mos i merrni për miq e shokë njerëzit nga populli të cilët tërhoqën mbi veten e tyre Zemërimin e Allahut. Sigurisht që ata kanë humbur çdo shpresë për të fituar ndonjë mirësi në Jetën e Përtejme, tamam si edhe kafirat (mohuesit) që kanë humbur çdo shpresë për ata ndër varre (se nuk do të ringjallen Ditën e Ringjalljes)." (El Mumtahineh – Gruaja në provë, 60:13)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"O ju që keni besuar! Mos i zini jehuditë dhe të krishterët për Eulija (shokë, miq e mbrojtës). Ata janë shokë, miq e mbrojtës vetëm për njëri-tjetrin dhe nëse ndonjë prej jush i zë ata Eulija, atëherë nuk ka dyshim se ai është një prej tyre. Sigurisht që Allahu nuk e udhëzon atë popull që është Dhalimun (keqbërës, mohues)." (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:51)

(El Maideh – Sofra e shtruar, 5:51)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

“O ju që keni besuar! Mos i zini Eulija (shokë, miq e mbrojtës) ata të cilët e marrin fenë tuaj për tallje dhe dëfrim, prej atyre të cilëve iu dhanë Librat e Parë (jehudi e të krishterë) para jush, as nga mosbesimtarët dhe kini frikë Allahun nëse me të vërtetë jeni besimtarë të vendosur.” (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:57)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾

“O ju që keni besuar! Mos i merrni për Eulija (mbrojtës e ndihmues) baballarët tuaj dhe vëllezërit tuaj, nëse ata parapëlqejnë mosbesimin mbi Besimin. Dhe kushdo prej jush që vepron kështu, atëherë ai është prej Dhalimunëve (keqbërësve, të gabuarve).” (Teube – Pendimi, 9:23)

* وَنُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالتَّشْرِيعِ وَأَنَّهُ لَا يَتَحَقَّقُ إِلَّا بِأُمُورٍ ثَلَاثَةٍ:

الأَوَّلُ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ التَّشْرِيعَ حَقٌّ خَالِصٌ لِلَّهِ وَحْدَهُ .

* Dhe besojmë në Njeshmerinë e Allahut të Madhëruar në gjykim, urdhër (vendim) dhe legjislacion (bërja dhe nxjerrja e ligjeve dhe normave), dhe kjo nuk përmbushet përpos me tri gjëra:

E para: Besimi se e drejta e legjislacionit (bërja dhe nxjerrja e ligjeve dhe normave) i përketë vetëm Allahut.

﴿ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

“Urdhëri e gjykimi nuk është për kënd tjetër, përveç Allahut. Ai ka urdhëruar që ju të mos adhuroni tjetër veçse Atë, kjo është feja e drejtë dhe e vërtetë, por shumica e njerëzve nuk e dinë.” (Jusuf, 12:40)

﴿ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَتْبَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ﴾

“A të kërkoj gjykues tjetër përveç Allahut, ndërkohë që është Ai i Cili ju ka zbritur Librin (Kur’anin), të shtjelluar në imtësi?” (En Aam – Bagëtitë, 6:114)

﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾

“Apo kanë ata shokë e të barabartë me Allahun (zota të rremë të tyre) të cilët kanë themeluar e përcaktuar për ta ndonjë fe të cilën nuk e ka urdhëruar e përcaktuar Allahu?

Dhe po të mos kishte qenë për një Fjalë Vendimtare (tashmë të kaluar), çështja do të gjykohej mes tyre. Dhe padyshim që për Dhalimunët (mohuesit, keqbërësit), për ta është dënimi i dhimbshëm.” (Esh Shura – Këshillimi, 42:21)

﴿ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

“Padyshim që i Tij është Krijimi dhe Komandimi. I Shenjtëruar dhe i Lartësuar qoftë Allahu, Zoti i Aleminit (i gjithë botëve, i gjithçkaje që ekziston, i njerëzve dhe i xhindeve).” (Al A’raf – Lartësistë, 7:54)

﴿ وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴾

**“Ai nuk e ndan Vendimin dhe Ligjin e Gjykimit të Tij me askënd”
(El Kehf - Shpella, 18:26)**

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾

**“Allahu është Ai i Cili ju krijoi ju, pastaj ju siguroi ushqimin, pastaj do t’ju bëjë të vdisni, pastaj (përsëri) do t’ju japë juve jetë (Ditën e Ringjalljes). A ka ndonjë nga (të ashtuquajturit prej jush) shokë e të barabartë (me Allahun) që bën ndonjë vepër të ketillë? Lavdi i qoftë Atij! Dhe i Lartë qoftë Ai mbi gjithçka që ata ia mveshin!”
(Er Rum - Romakët, 30:40)**

﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

“Thuaju: “M’i tregoni mua ata të cilët ju ia keni bashkuar Atij si të barabartë me Të. Jo, kurrë! Përkundrazi, Ai është Allahu (Një, i Vetëm), i Gjithëfuqishmi, më i Urti Gjithëgjykues.” (Sebe’ë – Qyteti Sebe’ë, 34:27)

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَفْصِلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾

“Vendimi është vetëm për Allahun, Ai shpall të vërtetën dhe Ai është Gjykuesi më i Mirë.” (En Aam – Begëtitë, 6:57)

﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ﴾

“Sigurisht që i Tij është Gjykimi dhe Ai është më i Shpejti në llogari.” (En Aam – Begëtitë, 6:62)

﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾

“Dhe Ai është Allahu; La ilahe il-la Huve (askush nuk ka të drejtë të adhurohet përveç Atij). Për të është gjithë lavdërimi dhe falënderimi në të parën (në këtë botë) dhe në të fundit (në Jetën e Pasosur). Dhe Atij i takon Vendimi dhe tek Ai do të ktheheni (ju të gjithë).” (Kasas - Rrëfimi i vërtetë, 28:70)

﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾

“(Du t’u thuhet): “Ky (dënim) është, pse kur bëhej thirrja për të besuar Allahun Një të Vetëm, ju nuk besuat, por kur Atij i viheshin shokë e i mvisheshin të barabartë, ju i besuat këta. Kështu pra, Gjykimi është vetëm i Allahut, më të Lartit, më të Madhit!” (Gafir / El Mu’min – Falësi / Besimtari, 40:12)

فَالْتَّشْرِيعُ حَقٌّ خَالِصٌ لِلَّهِ ، وَهُوَ مِنْ خَصَائِصِ رُبُوبِيَّتِهِ وَأُلُوْهِيَّتِهِ ، فَهُوَ وَحْدَهُ سُبْحَانَهُ صَاحِبُ الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَالتَّحْرِيمِ وَالتَّحْلِيلِ ؛ فَمَنْ شَرَعَ فَقَدْ نَازَعَ اللَّهَ فِي رُبُوبِيَّتِهِ وَأُلُوْهِيَّتِهِ فَيَكُونُ كَافِرًا بِذَلِكَ ؛ وَيَدْخُلُ فِي هَذَا دُخُولًا أَوَّلِيًّا : الْحُكَّامُ وَأَعْضَاءُ الْبِرْلَمَانَاتِ وَالْجَالِسِ التَّشْرِيعِيَّةِ وَخَوُصُّهُمْ مِمَّنْ نَصَبُوا أَنْفُسَهُمْ مُشَرِّعِينَ مَعَ اللَّهِ ؛ وَعَلَيْهِ فَمَنْ يَقُومُ بِإِتِّخَايِهِمْ وَاخْتِيَارِهِمْ ، أَوْ يَرْضَى بِذَلِكَ وَلَوْ لَمْ يَنْتَحِبْهُمْ ، فَقَدْ اخْتَارَ آلِهَةً مَعَ اللَّهِ ، وَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ .

Pra, legjislacioni (bërja dhe nxerrja e ligjeve dhe normave) i përket vetëm Allahut, dhe është prej karakteristikave unike të Rrububijetit (Njëshmërisë në Zotërim dhe Sundim) dhe Uluhijetit (Njëshmërisë në adhurim) të Tij. Ai i Lavdëruari është i vetmi që përcakton urdhër dhe ndalim, dhe hallall (e lejuar) dhe haram (e ndaluar). Kështu që, kush nxjerr dhe bënë ligje dhe norma i ka shpall luft Allahut të Madhëruar dhe konkuron me Atë në Teuhidu-l-Rrububijeh (Njëshmërisë së Tij në Zotërim dhe Sundim) dhe Uluhijeh (Njëshmërisë së Tij në adhurim), dhe me këtë bëhet kafir. Në rradh të parë këtu hynë: Gjyqtarët, liderët dhe antarët e parlamenteve dhe tubimeve të legjislacionit (vendet ku bëhet legjislacion/ligjberje) dhe të ngjajshme, prej atyre që vetën e konsiderojnë si ligjëvënës dhe ligjëbërës me Allahun. Me këtë lidhet votimi për këta dhe të zgjedhurit e këtyre, apo të qenurit të kënaqur me këtë edhe nëse nuk votohet për ta, dhe kush e bënë këtë e ka zgjedhur një të adhuruar tjetër pos Allahut të Madhëruar (zot të rrejshëm që adhurohet krahas Allahut), dhe është mushrik dhe kafir.⁷

الثَّانِي : الْحُكْمُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ، وَالْإِيمَانُ بِأَنَّ الْحُكْمَ بِغَيْرِ شَرْعِ اللَّهِ كُفْرٌ .

E dyta: Gjykimi me atë që e ka zbrit Allahu i Madhëruar, dhe besimi se gjykimi me ligjë tjetër pos Allahut është kufr (mosbesim).

﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾

"A mos kërkojnë atëherë gjykimin e kohës së injorancës (padijes, para Islamit)? E kush është më i mirë në gjykim se sa Allahu, për një popull që ka një Besim të fortë?" (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:50)

﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾

"Dhe kushdo që nuk gjykon me atë që ka shpallur Allahu (me Ligjin e Allahut), të këtillët janë Kafira (jobesimtarë)." (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:44)

⁷ Përkthyesi: Sheikhu (Allahu e ruajt) këtu cekë, se kushdo që voton dhe e zgjedhje dikënd për të vendosur dhe bërë ligje, i tilli është mushrik, qe bënë shirk në Teuhidu-l-Rrububijeh dhe Uluhijeh. Secili që e lejon votimin dhe zgjedhjen për këta të lartëpërmendurit, është mushrik, edhe nëse veten e konsideron *imam*, *hoxhë*, *dijetarë* apo *nxënës i dijes*. Realiteti është se sot kemi shumë prej atyre që pretendojnë se janë musliman, por njëkohësisht kanë ra në shumë lloje të shirkut të madh duke i pasur fetvatë dhe deklaratat e *imamëve* dhe udhëheqësve të tyre që therrasin në këto vepra të shirkut të madh.

﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾

“Dhe thonë: “Ne kemi besuar në Allahun dhe në të Dërguarin (Muhammedin alejhi selam) dhe jemi bindur,” pastaj një pjesë e tyre kthejnë shpinën pas kësaj. Të këtillët nuk janë besimtarë.” (En Nur – Drita, 24:47)

وَيَدْخُلُ فِي ذَلِكَ: الْحُكَّامُ مِنَ الرُّؤَسَاءِ وَالْمُلُوكِ وَالْأَمْرَاءِ وَالْوُزَرَاءِ وَالْقُضَاةِ وَرُؤَسَاءِ الْعَشَائِرِ وَالْحَافِظِينَ وَرُؤَسَاءِ الْبَلَدِيَّاتِ وَغَيْرُهُمْ مِمَّنْ يَحْكُمُونَ بَيْنَ النَّاسِ .

Dhe këtu hynë gjithashtu: Gjyqtarët dhe udhëheqsat prej presidentëve, mbretërve, liderëve, ministrave, gjyqtarëve, liderëve të fiseve dhe klaneve, kryetarëve të bashkësive, liderëve të shteteve dhe të tjerët prej atyre që gjykojnë mes njerëzve (me ligje të shpikura).

الثَّالِثُ : التَّحَاكُمُ لِلَّهِ وَحْدَهُ ، وَالْإِيمَانُ بِأَنَّ التَّحَاكُمَ لِعِزِّ اللَّهِ شِرْكٌ وَكُفْرٌ لِأَنَّهُ عِبَادَةٌ لِعِزِّ اللَّهِ .
وَالْمَقْصُودُ بِالتَّحَاكُمِ : هُوَ طَلَبُ الْفَصْلِ فِي الْخُصُومَاتِ ؛ وَهُوَ أَقَلُّ مَا يَكُونُ بَيْنَ اثْنَيْنِ .

فَمَنْ تَحَاكَمَ إِلَى غَيْرِ شَرِيعَةِ اللَّهِ كَمَا يَحْدُثُ فِي الْحَاكِمِ الْوَضْعِيَّةِ وَخَوَّهَا بِغَيْرِ إِكْرَاهٍ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ .
وَأَمَّا مَنْ جَوَزَ التَّحَاكُمَ بِدَعْوَى الضَّرُورَةِ فِي الْمَسَائِلِ الَّتِي يُسْمُونَهَا حُقُوقِيَّةً وَخَوَّهَا فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْأَوَّلِ ، وَهُوَ دَاعِيَةٌ ضَلَالٍ مُسْتَحِلٌّ لِلشَّرِّ بِاللَّهِ ، فَهُوَ بِذَلِكَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ .

E treta: Kërkimi i gjykimit vetëm nga Allahu i Madhëruar ⁸, dhe besimi se kërkimi i gjykimit nga dikush tjetër pos Allahut (ligjit të Tij) është shirk dhe kufr sepse është ibadet dikujt tjetër pos Allahut.

Dhe me tahakum (kërkim të gjykimit dhe vendimit) nënkuptohet: Kërkimi i vendimit në mosmarrëveshje dhe mospajtim, dhe kjo se paku ndodh mes dy paleve.

Kështu që, kushdo që kërkon gjykim nga ligji tjetër përpos ligjit të Allahut – siç ndodh në gjykatat e vendosura nga njerëzit dhe të ngjajshme – jashtë dhunës - ikrahut (përpos atij që është i detyruar me dhunë pa dëshirën e tij), i tilli është mushrik dhe kafir.

⁸ Përkthyesi: Të kërkosh të gjykoresh vetëm me ligj të Allahut të Madhëruar është pjesë e Teuhdu-l-Rrububijeh, Uluhiyeh, dhe Esma ue Siffat.

Dhe në lidhje me ata që e lejojnë tahakum (kërkimin e gjykimit nga ligji tjetër pos ligjit të Allahut) me pretekst se në rastet e nevojës kjo lejohet në meselet që ata i quajnë të *këthyerit e të drejtave* dhe të ngjajshme, atëherë ky është më i keq sesa i pari, dhe ai është thirrës në humbje dhe e ka lejuar shirkun (ibadet dikujt tjetër pos Allahut), dhe i tilli me këtë është mushrik dhe kafir.

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

"Dhe në çfarëdo që të ndryshoni (keni mospajtim, e të haheni), gjykimi për të është tek Allahu (Mbizotëruesi Gjykues). I Tillë është Allahu, Zoti im tek i Cili unë mbështetem (për të gjitha çështjet) dhe tek Ai unë drejtohem me pendim."

(Esh Shura – Këshillimi, 42:10)

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

"A i ke parë ata të cilët pretendojnë se besojnë në atë që të është zbritur ty dhe në çfarë është zbritur para teje, ata duan të shkojnë për të gjykuar (për mosmarrëveshjet e tyre) te Taghutët (gjykatësit e rremë, të adhuruarit e trilluar), ndërkohë që janë urdhëruar t'i mohojnë ata. Por është shejtani ai i cili dëshiron t'i humbasë ata në pafundësi."

(An Nisa' – Gratë, 4:60)

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ الْكُفْرَ بِالطَّاغُوتِ يَعْنِي تَكْفِيرَ الطَّاغُوتِ وَتَكْفِيرَ أَهْلِهِ ، كَمَا دَلَّ عَلَيْهِ الْكِتَابُ الْعَظِيمُ الَّذِي نَزَلَ بِلِسَانِ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ، وَكَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْعُقُولُ وَالْفِطْرَةُ .
وَأَنَّ الطَّاغُوتَ هُوَ كُلُّ مَا عُبدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ؛ وَهُوَ كُلُّ رَأْسٍ فِي الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ ، وَهُوَ أَصْنَافٌ مُتَعَدَّةٌ .

مِنْ أَبْرَزِهِمْ : الشَّيْطَانُ ، وَالْحَاكِمُ بِغَيْرِ شَرْعِ اللَّهِ ، وَدُعَاةُ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ ، وَغَيْرُهُمْ .
وَأَمَّا مَنْ زَعَمَ أَنَّ الْكُفْرَ بِالطَّاغُوتِ لَا يَلْزَمُ مِنْهُ تَكْفِيرَ أَعْيَانِ الطَّوَاغِيتِ وَلَا تَكْفِيرَ أَتْبَاعِهِمْ وَنَحْوَهُ مِنْ الْحَرْبَةِ وَالْحَرَمَةِ فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارِ أَهْلِهِ وَلَا يَعْقِلُ مَا يُخْرِجُ مِنْ رَأْسِهِ ، وَفَوْقَ هَذَا كُلِّهِ فَهُوَ كَافِرٌ خَبِيثٌ يُرِيدُ هَدْمَ دِينِ الْأَنْبِيَاءِ .

* Dhe besojmë se mohimi dhe rrefuzimi i taghutit (el-kufru bit-taghut) është dhe përmban tekfirin e taghutit dhe pasuesve të tij (mushriket - ata që e adhurojnë taghutin), siç tregohet në Librin Madhështor të cilën e ka zbritur Allahu në gjuhën e qartë arabe. Dhe kjo kuptohet nga mendja e shëndosh, instinkti dhe natyra e njeriut (fitrah - gjendja në të cilën jemi krijuar).

Dhe taghuti është gjithçka që adhurohet pos dhe krahas Allahut të Madhëruar, dhe secili udhëqës, thirrës dhe prijës i shirkut dhe humbjes, dhe taghuti ka shumë kategori dhe lloje.

Prej atyre që janë më të dalluarit dhe të njohur janë: Shejtani (iblisi), ai që gjykon me ligj tjetër pos ligjit të Allahut, ai që thërret në shirk (ibadet diku tjetër pos Allahut) dhe humbje, dhe të tjetër.

Dhe kushdo që pretendon se mohimi dhe rrefuzimi i taghutit (el-kufru bit-taghut) nuk kërkon tekfirin e taghutit, dhe tekfirin e pasuesve të taghutit (mushriket - ata që e adhurojnë atë), dhe të ngjashme nga devijimet, atëherë ai është më i humbur sesa gomari i fisit të vetë dhe nuk kupton çka del nga koka, mbi të gjitha këto, i tilli është kafir i ndytë dhe i pistë i cili dëshiron ta shkatërojë dinin e të dërguarve.⁹

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

“Kushdo që mohon Taghutin (çdo gjë tjetër që adhurohet përveç ose krahas Allahut) dhe beson në Allahun, atëherë ai është kapur për mbajtësin më të sigurt që nuk thyhet kurrë.

Dhe Allahu është Gjithëdëgjuesi, i Gjithëdituri.” (El Bekare – Lopa, 2:256)

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

وَخَدَهُ

“Me të vërtetë që ka qenë një shembull të shkëlqyer për ju tek Ibrahimimi dhe tek ata që ishin me të, kur i thanë popullit të tyre: “Vërtet që ne jemi të lirë prej jush dhe prej gjithçka që ju adhuroni në vend të Allahut; ne ju kemi hedhur poshtë ju dhe ndërmjet nesh dhe jush ka filluar armiqësi dhe urrejtje përgjithnjë, derisa të besoni në Allahun Një të Vetëm.” (El Mumtahineh – Gruaja në provë, 60:4)

⁹ Përkthyesi: Tekfiri i taghutit dhe adhuruesve të tij, është prej Aslu-dinit (Teuhidit), dhe secili që pretendon se njeriu mundet të jetë musliman, pa bërë tekfir mbi mushrikët dhe taghutët, i tilli nuk e ka kuptuar Islamin dhe Teuhidin dhe është prej atyre që dëshiron ta ndryshojnë dinin e të dërguarve.

* فَتُؤْمِنُ بِأَنَّ مَنْ لَمْ يُكْفِرِ الْمُشْرِكِينَ مِنْ يَهُودٍ وَنَصَارَى وَوَتَنِيَّينَ وَخَوِهِمْ أَوْ شَكَ فِي كُفْرِهِمْ فَهُوَ كَافِرٌ كَمَا دَلَّ عَلَى ذَلِكَ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ وَالنَّظَرُ الصَّحِيحُ ، وَقَدْ ذَكَرَ ذَلِكَ غَيْرُ وَاحِدٍ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ ؛ مَعَ كَوْنِ هَذَا الْأَمْرِ مَرْكُوزًا فِي الْعُقُولِ وَالْفِطْرِ كَذَلِكَ.

* Dhe besojmë se kush nuk i bënë tekfir (nuk i shpall si pabesimtarë) mushrikët prej jehudëve, krishterëve dhe adhuresve të idolëve dhe idhujve, dhe të ngjajshme, ose dyshon në kufrin e tyre, i tilli është kafir, siç na tregon Libri, Sunneti dhe konsensusi dhe kuptimi i saktë, dhe është përmend nga më shumë se një dijetarë, dhe themeluar dhe perforcuar nga ekzistenca e mendjës së shëndosh, intelekti dhe natyra e njeriut.

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ النَّاسَ الْيَوْمَ لَا سِيَّمَا الَّذِينَ يُمَثِّلُونَ الْجَاهِلِيَّةَ الْمُنْتَسِبَةَ إِلَى الْإِسْلَامِ مُشْرِكُونَ بِاللَّهِ وَلَيْسُوا فِي دِينِ اللَّهِ ، بَلْ هُمْ فِي دِينٍ غَيْرِهِ ، إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ مِنَ الطَّاغُفَةِ الْمَنصُورَةِ وَالْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ ، الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا تَقَرَّرَ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنْ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْخُضُوعِ لِحُكْمِهِ مَعَ الْبَرَاءَةِ مِنَ الشَّرْكِ وَأَهْلِهِ .
فَالْأَصْلُ هُوَ الشَّرْكَ حَتَّى يَنْبُتَ خِلَافُهُ... لِأُمُورٍ مِنْهَا :

* Dhe besojmë se njerëzit në kohën e sodit – dhe posaçërisht ata që e perfaqësojnë shoqërin (popullatën) e injorancës e cila i përshkruhet Islamit – janë mushrikun, dhe nuk janë në dinin e Allahut, ma saktë janë pjestarë dhe pasues të dinit tjetër, përpos atë të cilin Allahu e ka mëshiruar prej grupëve të ndihmuara dhe të shpetuara, të cilit besojnë në atë që e ka themeluar dhe vërtetuar Allahu në Librin e Tij prej Teuhidit të Allahut, dhe nënshtrohen dhe binden ligjit të Tij me distancim, mohim, lëshim dhe urrejtje prej shirkut dhe pasuesve të shirkut (mushrikëve). Dhe baza është shirku (në këto shoqëri që i përshkruhen Islamit), deri sa nuk bëhet qartë e kundërta. Prej këtyre çështjeve është:

أَوَّلٌ : أَنَّ الْإِسْلَامَ ثُبُوتِيٌّ فَلَا يُعَدُّ مُسْلِمًا إِلَّا مَنْ ثَبَتَ دُخُولُهُ إِلَيْهِ ، وَجَاءَ الدَّلِيلُ عَلَى بَرَاءَتِهِ مِنَ الشَّرْكِ وَأَهْلِهِ ، وَالْكَفَرُ فِي أَصْلِهِ عَدَمِيٌّ فَالْكَفَرُ عَدَمُ الْإِيمَانِ ؛ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ مُسْلِمًا وَجَبَ عَلَيْهِ الدُّخُولُ فِيهِ وَإِظْهَارُ مَا يَدُلُّ عَلَى بَرَاءَتِهِ مِنَ الشَّرْكِ وَأَهْلِهِ ؛ لَا يَصْلُحُ غَيْرُ ذَلِكَ الْبَتَّةَ .

E para: Islami është diç që duhet vërtetuar, dhe nuk konsiderohet askush musliman deri sa nuk vërtetohet sa ka hyrë në Islam, dhe argumenti për këtë është distancimi, urrejtja, mohimi dhe lëshimi i shirkut dhe mushrikëve, dhe mosbesimi në themel është nihilist (asgjë), dhe kufri është mungesa e Imanit. Kështu që, kush dëshiron të jetë musliman duhet patjetër të hynë në të (islam), dhe të tregoj çka aludon prej distancimit, lëshimit dhe mohimit të shirkut dhe mushrikëve, dhe diçka tjetër pos kësaj kurrë nuk mundet të jetë e saktë.

ثَانِيًا : ظُهُورُ عَدَاوَةِ النَّاسِ لِأَهْلِ التَّوْحِيدِ وَمُحَارَبَةُ أَهْلِهِ وَالْمُجَاهَرَةُ بِالطَّغْنِ فِي الدِّينِ وَالِاسْتِهْزَاءُ بِاللَّهِ تَعَالَى
وَرَسُولِهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

E dyta: Shfaqja e armiqësisë e këtyre njerëzve (në këto shoqëri të shirkut) ndaj pasuesëve të Teuhidit, dhe luftimi i pasuesëve të tij (teuhidit), dhe të qenurit e hapur të këtyre njerëzve ndaj shkeljes dhe mosrrespektimit të dinit, dhe talljes me Allahun e Madhëruar dhe dërguarin e Tij (paqja dhe bekimi qofshin mbi të!).

ثَالِثًا: انْتِشَارُ الشِّرْكِ بِأَصْنَافِهِ بَيْنَ النَّاسِ وَظُهُورُهُ بِلَا نَكِيرٍ وَلَا سِيَمَا أَظْهَرَ أَنْوَاعِهِ كَشِرْكِ الْقُبُورِيِّينَ ؛ فَلَا تَكَاذُ تَجِدُ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ يَعُدُّ فَاعِلَ هَذَا النَّوعِ مِنَ الشِّرْكِ مُشْرِكًا حَتَّى مِمَّنْ يُتْرَوْنَ بِكَوْنِ الْفِعْلِ شِرْكًَا .

E treta: Përhapja e shirkut dhe llojëve të tij mes popullatës, dhe shfaqja e shirkut pa mohimin dhe rrefuzim të tij, dhe prej shfaqjes së llojëve më të veçuarit është adhurimi i të vdekurve dhe varrezave. Kështu që, gati nuk mund ta gjejmë askënd prej njerëzve që e konsiderojnë vepruesin e këtij lloji të shirkut si mushrik, qoftë edhe prej atyre që pranojnë dhe vërtetojnë se vepra është shirk.¹⁰

رَابِعًا : الإِعْلَانُ بِالْمَحْرَمَاتِ بَلٍ وَاسْتِحْلَالُهَا ، وَإِنْكَارُ أَحْكَامِ اللَّهِ وَالِاعْتِرَاضُ عَلَيْهَا وَالشَّكُّ فِي عَدَالَتِهَا بَلٍ وَوَضْعُهَا لِلتَّصَوُّيَاتِ أَحْيَانًا ، وَتَعْطِيلُ مَعَالِمِ الدِّينِ كَافَّةً ؛ فَالْجِهَادُ إِزْهَابٌ ، وَالتَّبَرُّجُ حُرِّيَّةٌ ، وَالْحِجَابُ رَجْعِيَّةٌ ، وَالْحُدُودُ وَحْشِيَّةٌ وَهَمَجِيَّةٌ ، وَالزَّيْنُ فَائِدَةٌ ، وَالْقِمَارُ وَالْمَيْسِرُ عُرُوضُ تِجَارِيَّةٌ ، وَمِيرَاثُ الْأَنْثَى ظُلْمٌ ، وَالْإِسْلَامُ دِيمُقْرَاطِيَّةٌ أَوْ اِشْتِرَاقِيَّةٌ... إِلَى آخِرِ الْقَائِمَةِ الْمَشْهُومَةِ !

E katërta: Publikimi dhe shfaqja e mëkatëve dhe gjërave të ndaluara, dhe madje edhe bërja e lejuar të këtyre gjërave. Dhe rrefuzimi i ligjëve të Allahut të Lartësuar, dhe kundërshtimi dhe mospranimi i tyre, dyshimi në drejtesinë dhe korrektësinë e tyre (ligjëve të Allahut), madje disa herë votohet për këto ligje (a janë të përshtatshme apo jo). Zhvlerësimi i plotë i rregullave dhe etikave të rëndësishme të dinit. (Si shembull): Xhihadi është bërë "terrorizëm", shfaqja e vetvetës (e bukurisë) është "liri", dhe mbulesa (hixhabi) është "modë e vjetër", dënimet sheriatike (normat) janë të "vrazhda, brutale dhe barbarizëm", kamata

¹⁰ Përkthyesi: Ka prej njerëzve që pranojnë se adhurimi i të vdekurve, planeteve, parlamenteve dhe tyrbeve është shirk i madh, por ende besojnë se vepruesi i këtyre veprave është besimtarë i arsyetuar. Kushdo që e ka këtë besim, nuk ka hyrë në Islam dhe nuk e ka kuptuar Teuhidin e saktë. Hyrja në Islam mbi vete e lidh besimin së adhuruesi i dikujt tjetër pos Allahut të Madhëruar nuk është pjestarë i fesë së dërguarvë – qoftë edhe prej atyre që pretendojnë se janë musliman, falin namaz, japin zeqat dhe bejnë haxh.

është "fitim dhe dobi", kumari (lojrat e fatit) janë "lojrat e gjëra të biznesit", trashëgimi për vajzat është "padrejtësi", Islami është "demokraci ose socializëm"..., dhe kështu me rradhë deri në fund të listës së zezë.

خَامِسًا : عُلُوُّ أَحْكَامِ الطَّاعُوتِ مَعَ انْقِيَادِ النَّاسِ لَهُ وَمُتَابَعَتِهِمْ لِدِينِهِ . فَأَمَّا الْعُلُوُّ فَيَتِمَثَّلُ بِعُلُوِّ أَحْكَامِ الْقَانُونِ الْوَضْعِيِّ وَهَيْمَنَتِهِ عَلَى حَيَاةِ النَّاسِ وَسَيِّطَرَتِهِ عَلَى شَيْءِ الْجَوَانِبِ .
وَأَمَّا انْقِيَادُ النَّاسِ وَمُتَابَعَتُهُمْ فَيَدُلُّ عَلَيْهِ :

E pesta: Ligjet dhe vendimet e taghutit kanë epërsi dhe dominojnë dhe njerëzit u nënshtrohen dhe u binden këtyre dhe e pasojnë dinin (rrugën) e tyre. Pra, dominimi dhe epërsia e këtyre ligjeve formohet sipas epërsisë së ligjeve dhe kushtetutave të bëra nga njerëzit dhe kontrolla e tyre mbi jetën e njerëzve dhe dominimin e tyre në fushat e jetës së tyre.¹¹

Lidhur me nënshttrimin dhe bindjen e njerëzve dhe pasuesve të këtyre (ligjeve), janë si në vijim:

الْأَوَّلُ : عَدَمُ إِظْهَارِ النَّاسِ مَا يَدُلُّ عَلَى تَوْحِيدِهِمْ وَبِرَاءَتِهِمْ مِنَ الطَّاعُوتِ وَدِينِهِ؛ وَهُوَ مَا يُعْرَفُ بِ«إِظْهَارِ الدِّينِ»

E para: Mungesa e shfaqjes së dinit në atë që aludon në teuhid, dhe mohimi dhe refuzimi i taghutit dhe dinit të tij, dhe kjo njihet si **Idh-haru Din** (Shfaqja e Dinit – ta tregosh dhe ta manifestosh dinin tënd, përmbushje e dinit).

¹¹ Përkthyesi: Sheikhu këtu i ka përmendur pesë çështje të cilat janë te përhapura në shoqëritë e injorances, që i përshkruhen Islamit. Prej shfaqjes së mekatëve të mëdha, bërja e ligjshme të këtyre gjërave, e deri të adhurimi i varrezave, sistemeve laike, kushtetutave, gjyqeve, dhe liderëve. Të gjitha këto karakteristika janë në të gjitha vendet arabe dhe në vendet në ballkan që i përshkruhen Islamit, pa përjashtim. Kështu që, këto shoqëri janë shoqëri të kufrit dhe shirkut, dhe banoret e këtyre vendeve janë mushrikun përshkak të mbizotërimit të shirkut dhe kufrit në këto shoqëri, përpos atyre që i ka mëshiruar Allahu i Madhëruar. Prej popullatës, askush nuk konsiderohet si musliman, edhe nëse i shfaq disa shenja si janë namazi, agjërimi, mbajtja e nikabit ose hixhabit apo dhënia e sadakase dhe kështu me rradhë, por vetëm ata prej të cilëve kemi njohuri se e kanë mohuar dhe refuzuar shirkun e popullit e tyre dhe i kanë bërë tekfir mushrikët, i tilli konsiderohet si musliman në këto shoqëri dhe bashkësi të kufrit.

Shpjegimi më i hollësishëm në vijim.

الثَّانِي : نَحَاكُمُ النَّاسِ وَذَهَابُهُمْ إِلَى الْمَحَاكِمِ الْوَضْعِيَّةِ زَرَافَاتٍ وَوُحْدَانًا حَيْثُ يَصِلُ عَدَدُ الْقَضَايَا الْمَسْجَلَةِ فِي جَمْعٍ مَحَاكِمِ مَدِينَةٍ صَغِيرَةٍ فِي بَعْضِ الْبِلَادِ الْعَرَبِيَّةِ عَشْرَاتِ الْأَلْفِ !!

E dyta: Kërkimi i gjykimit dhe vendimit nga njerëzit dhe shkuarja e njerëzve të gjykatat të formuara dhe vendosura nga njerëzit, në grupe dhe individualisht, arrin numrin e dosjeve dhe çështjeve të regjistruara në këto gjykatesa të mledhura në qytete të vogla - në disa vende arabe – numrin prej dhjetëra mijëra!!

الثَّالِثُ : وَلُوجُ النَّاسِ وَمُشَارَكَتُهُمْ فِي الْإِنْتِخَابَاتِ الشَّرْعِيَّةِ وَالتَّنْفِيزِيَّةِ وَنَحْوَهَا وَتَسَابُقُهُمْ لِاخْتِيَارِ آلِهَةٍ مَعَ اللَّهِ .

E treta: Hyrja e njerëzve dhe pjesëmarrja e tyre në zgjedhjet të lidhura me legjislacion (zgjedhja se kush do të bëjë ligjërje dhe ligjdhënie) dhe zbatimin dhe implementimin e ligjeve, dhe të ngjashme. Garojnë për zgjedhjen e dikujt tjetër që do të adhurohet krahas Allahut të Madhëruar.¹²

الرَّابِعُ : مَظَاهِرُ خُرُوجِ النَّاسِ مُتَظَاهِرِينَ تَمَجِيدًا لِلطَّاغُوتِ وَأَهْلِهِ رَافِعِينَ شِعَارَاتِ الْقَوْمِيَّةِ وَالْوَطَنِيَّةِ وَالْدِيمُقْرَاطِيَّةِ وَنَحْوَهَا مِنْ الشَّعَارَاتِ الْأَرْضِيَّةِ الشَّرَكِيَّةِ.

E katërta: Shfaqja e njerëzve gjatë daljes në demonstrata ku lavderohet taghuti dhe pasuesit e tij, dhe ngritja e flamurëve të nacionalistëve, atdhetarëve, patriotëve, demokratëve dhe të ngjashme prej flamujve të shirkut.

الخَامِسُ : اِنْتِشَارُ مُشَارَكَةٍ كَثِيرٍ مِنَ النَّاسِ فِي أَجْهَزَةِ الطَّاغُوتِ وَجُيُوشِهِ وَشُرَطَتِهِ وَوُزَارَاتِهِ الْقَائِمَةِ عَلَى تَنْفِيزِ دِينِهِ وَنُصْرَتِهِ مَعَ إِقْرَارِ الْبَقِيَّةِ الْبَاقِيَةِ لِهَذَا وَعَدَمِ إِظْهَارِ مَا يَدُلُّ عَلَى الْمَخَالَفَةِ حَتَّى إِنَّهُ لَا يَكَادُ يُوجَدُ يَبْتُ إِلَّا وَفِيهِمْ بَعْضُ أَفْرَادِهِ !

E pesta: Përhapjen e pjesëmarrjes së njerëzve në organet (njësisë strukturore dhe funksionale) të taghutit, në ushtrinë e tij, policinë e tij, në ministritë të cilat janë ngritur për ta zbatuar dhe implementuar dinin e taghutit, dhe mbështetjen dhe përkrahjen e tij, dhe

¹² Përkthyesi: Në zgjedhjet parlamentare dhe komunale bëhen *garat* se kush prej tyre do të hyn në parlamente dhe të vendos ligje, vendime dhe norma që janë në kundërshtim me ligjin e Allahut të Madhëruar. Kush merr pjesë në këto çështje, i tilli adhuron dikënd tjetër pos Allahut të Madhëruar. Ndërsa ata që e lejojnë, zbukurojnë apo e arsyetojnë këtë vepër, janë në kufr më të thellë dhe janë më të rrezikshëm për Islamin dhe muslimanët.

njohjen dhe pranimin e asaj çka mbetet prej të gjithë kësaj (strukturat tjera që nuk janë përmend). Dhe mungesa për ta treguar të kundërtën e kësaj (për të bërë idh-haru din) ka arritur në atë shkallë ku rrallë gjendet një shtëpi ku nuk kemi një prej këtyre njerëzve që marrin pjesë në organet dhe strukturat e taghutit.

السَّادِسُ : ثُمَّ لَوْ نَظَرْتَ إِلَى مَنْ يُسَمَّوْنَ بِ«الْجَمَاعَاتِ الْإِسْلَامِيَّةِ» لَا سِيَّمَا «الْجِهَادِيَّةِ السَّلَفِيَّةِ» وَنَحْوِهِمْ مِمَّنْ يَتَصَدَّرُونَ مُقَارَعَةَ الطَّاغُوتِ - زَعَمُوا - لَوَجَدْتَهُمْ فِي الشَّرْكِ وَالْغَيْبِ ، وَفِي أَوْحَالِهِ عَارِقِينَ ؛ فَلَمْ تَتَّضِحْ عَنْدهُمْ مَعَالِمُ التَّوْحِيدِ مَعَ كَوْنِهِمْ يُعَدُّونَ صَفْوَةَ الْمُجْتَمَعِ ، فَكَيْفَ يَمُنُّ دُونَهُمْ مِنَ النَّاسِ مِنَ الْهَمَجِ الرُّعَاعِ أَتْبَاعِ كُلِّ نَاعِقٍ مِنْ حَمِيرِ الْقَوْمِ وَسَفَلَتِهِمْ؟!

E gjashta: Pastaj nëse i shikon këta që quhen “El-Xhematu-l-Islamijeh”, posaçërisht “El-Xhihadijeh Es-Selefijeh” dhe të ngjajshme, që thërrasin në luftimin e taghutit – siç pretendojnë – i gjenë se janë në shirk, dhe fundosën në baltën e tij. Pra, etapa e Teuhidit nuk është arrit nga ata pavarësisht që konsiderohen si *elita* e kësaj shoqërie, e çka të themi atëherë për grupin e njerëzve të thjeshtë (mizorë) që pasojnë secilën thirrje dhe qarje nga gomari i popullit të tyre dhe të njerëzve të prishur?!

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ الْمَظْهَرَ شَعَائِرَ الْإِسْلَامِ الْيَوْمَ كَالصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَنَحْوِهَا ، أَوْ مَنْ يَقُولُ إِنَّهُ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، أَوْ مَنْ يَدَّعِي أَنَّهُ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ = لَا يُحْكَمُ لَهُ بِإِسْلَامٍ حَتَّى تَثْبُتَ بَرَاءَتُهُ مِنَ الشَّرْكِ وَأَهْلِهِ أَيْ مِمَّا عَلَيْهِ النَّاسُ الْيَوْمَ ؛ لِأُمُورٍ مِنْهَا:

* Dhe besojmë se dukja (shfaqja) e shenjave të Islamit sot në këtë kohë, siç janë falja e namazit dhe agjerimi dhe të ngjashme, ose kush thotë se ai beson në Allahun e Madhëruar, meleket e tij (engjujt), librin e Tij (Kuranin), të dërguarit e Tij, dhe në ditën e gjykimit (e fundit), apo pretendon se ai është pjestar i dinit Islam – nuk gjykojmë me Islam (nuk themi dhe nuk e konsiderojmë se është musliman) krejt deri sa të vërtetohet se e ka mohuar dhe refuzuar shirkun dhe mushrikët – me këtë nënkuptohet distancimi, mohimi dhe refuzimi i asaj në çka janë njerëzit sot në këtë kohë, përshkak të disa gjërave: ¹³

¹³ Përkthyesi: Atëherë kur ai e tregon se e ka mohuar dhe është distancuar nga shirku të cilën populli e bënë, dhe njëkohësisht distancohet nga vepruesit e shirkut – i konsideron të dalur nga feja dhe mushrik, mund të quhet musliman, përndryshe jo, edhe nëse e fal namazin, agjeron, jep sadaka, mban mjekër dhe ka veshje islamike.

أَوَّلُ: أَنَّ شَرْطَ اعْتِبَارِ الْقَوْلِ أَوْ الْعَمَلِ دُخُولًا فِي الْإِسْلَامِ أَنْ يَكُونَ دَالًّا عَلَى الْبَرَاءَةِ مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ، وَعَلَامَةٌ يَتَمَيَّزُ بِهَا أَهْلُ الْإِسْلَامِ عَنْ غَيْرِهِمْ مِنْ أَهْلِ الشِّرْكِ ؛ وَإِلَّا فَلَوْ كَانَتْ الْعَلَامَةُ مُشْتَرَكَةً بَيْنَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَغَيْرِهِمْ لَمْ يَعُدَّهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ بَلَّةَ الْعُقَلَاءِ دَلِيلًا عَلَى الْمَخَالَفَةِ!! فَإِنَّ « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » كَانَتْ عِنْدَ مُشْرِكِي مَكَّةَ تَجْعَلُ قَائِلَهَا صَابِئًا مُوَالِيًا لِدِينِ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ؛ فَقَوْلُهَا يَوْمَئِذٍ كَانَ دَلِيلًا عَلَى الْبَرَاءَةِ مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ . أَمَّا الْيَوْمَ فَلَمْتَسَبُّونَ إِلَى الْإِسْلَامِ جَمِيعُهُمْ يَقُولُونَهَا ، وَقَدْ يَزِيدُونَ عَلَيْهَا بَعْضَ الشَّعَائِرِ أَوْ كَثِيرًا مِنْهَا ؛ فَالْحُكَامُ وَأَعْوَانُهُمْ وَجُنُودُهُمْ يَقُومُونَ بِذَلِكَ ، بَلْ وَغَيْرُهُمْ مِنْ مِلَلِ الشِّرْكِ قَدْ يَفْعَلُونَ ذَلِكَ أَوْ بَعْضَهُ كَالْقُبُورِيِّينَ وَالرَّوَافِضِ وَأَشْبَاهِهِمْ مِنَ الْمَارِقِينَ . لِذَا فَإِنَّ الْمُتَقَرَّرَ فِي هَذَا الدِّينِ أَنَّ الْإِسْلَامَ لَا يَتَّبَعُ بِمُحَرَّرِ الْإِنْسَابِ وَالِدَّعْوَى ، بَلْ لَا بُدَّ أَنْ تَتَّبَعَ الْبَرَاءَةُ مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ حَتَّى يُحْكَمَ بِالْإِسْلَامِ .

E para: Që kushti i fjalëve dhe veprave që mirren nën konsiderat, për të hyr në Islam (për ta konsideruar dikend si muslim) duhen me qenë prej shenjave që tregojnë mohimin dhe refuzimin e shirkut dhe mushrikëve, dhe shenjë që i dallojnë pjestaret e Islamit (muslimanet) nga pjestaret e shirkut (mushriket). Nëse është shenja e pjestareve të Islamit (muslimanëve) dhe pjestarëve tjetër (mushrikëve) e përbashkët, askush prej pjestarëve të Islamit nuk e merrë në konsiderat këtë shenje, ¹⁴ e aq më pak ata që kanë mendje të shëndosh, nuk e konsiderojnë këtë shenje si argument. Shprehja “La ilahe il-laAllah” ka qenë te mushriket e Mekkes shenjë që tregon se dikush ha hyrë në dinin e Muhammedit (Paqja dhe bekimi qofshin mbi të!), dhe të shprehurit e kesaj fjalie në atë kohë ka qenë argument për distanicmin, urrejtjen dhe mohimin e shirkut dhe pjestarëve të tij (mushrikëve), megjithatë sot nuk vlen kjo, sepse ata që i përshkruhen Islamit (qe pretendojnë se janë musliman) të gjithë prej tyre e shqiptojnë këtë deklaratë, dhe me këtë kanë edhe disa shenja tjera të Islamit, apo shumë prej tyre, por nuk konsiderohen musliman; Pastaj, lideret, kryetaret dhe ndihmësat e tyre, ushtaret dhe policet e tyre e bëjnë këtë (e shqiptojnë shehadetin, falin namaz dhe agjerojnë), madje edhe pjestarët e feve (dineve) të shirkut i tregojnë këto shenja apo disa prej tyre, siç janë adhuresit e varrezave dhe të vdekurve, rafidit ¹⁵, apo të ngjajshme prej tyre që janë larg

¹⁴ Përkthyesi: Namazi, haxhi, shqiptimi i shehadetit dhe agjërimi janë shenja që sot nuk janë unike për muslimanët, por për mushriket gjithashtu. Kështu që, nuk lejohet të konsiderohet askush si musliman nëse i shfaq disa prej këtyre shenjave, por konsiderohet musliman vetëm atëherë, kur e mohon dhe e refuzon shirkun e popullit dhe mushriket.

¹⁵ Përkthyesi: Rafidit janë një grup prej grupeve të shiave, që besojnë se imamet e tyre e kontrollojnë së bashku me Allahun Gjithësinë dhe Universin, falin mëkate dhe udhëzojnë atë që dëshirojnë ata. Ata besojnë, se Imamet e tyre e kanë statutin e të dërguarve dhe janë të pastër nga gabimet dhe mëkatet.

dinit Islam. Pra, për këtë arsye është e themeluar në këtë din se Islami (të konsideruarit të një personi si muslim) nuk vërtetohet vetëm me përshkrimin në këtë din, dhe të pretenduarit se dikush i përketë kësaj thirrje, por patjetër duhet të vërtetohet se personi e ka mohuar dhe refuzuar shirkun dhe mushriket, përderisa ta gjykojmë me Islam (ta konsiderojmë si musliman nga jashtë).

ثَانِيًا : كَانَ أَهْلُ مَكَّةَ وَمَا حَوْلَهَا عَلَى دِينِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ ، ثُمَّ جَاءَ عَمْرُو بْنُ لُحْيٍ الْخَزَاعِيُّ فَحَسَنَ الشِّرْكَ لِلنَّاسِ وَأَمَرَهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَصْنَامِ ، فَانْتَشَرَ الشِّرْكُ وَعَمَّ أَرْجَاءَ الْبِلَادِ ، ثُمَّ لَمَّا بُعِثَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَكَمَ عَلَيْهِمْ بِالشِّرْكِ :

E dyta: Banorët e Mekkes dhe rreth saj kanë qenë në dinin dhe fenë e Ibrahimit dhe Ismailit (paqja dhe bekimet qofshin mbi ta), pastaj erdhi Amru Ibnu Luheji El-Khuzaij dhe e zbukuroj shirkun për njerëzit dhe i urdhëroi që të adhurojnë idhuj. Kështu që, shirku u përhap, dominoi dhe mbizotëroi në territoret e vendit. Pastaj, kur është dërguar i Dërguari i Allahut Muhammedi (paqja dhe bekimet qofshin mbi te) gjykoj mbi ta me shirk:

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾

“Thuaj: “O ju mosbesimtarë (kafirun)!!!!”

وَلَمْ يَعْتَبِرْ تَمَسُّكُهُمْ بِبَقَايَا دِينِ إِبْرَاهِيمَ مَانِعًا مِنَ الْحُكْمِ عَلَيْهِمْ بِذَلِكَ ؛ فَلَمْ يَحْكُمْ لَهُمْ بِإِسْلَامٍ مَعَ قِيَامِهِمْ بِالشَّعَائِرِ مِنْ حَجٍّ وَعُمْرَةٍ وَطَوَافٍ بِالْبَيْتِ وَصِدْقَةٍ وَصِيَامٍ وَتَعْظِيمِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ وَإِيمَانِهِمْ بِرُؤُوبِيَّةِ اللَّهِ مِنْ أَنَّهُ الْخَالِقُ وَالرَّازِقُ بَلْ لَمْ يَحْكُمْ بِإِسْلَامِهِمْ مَعَ دَعْوَاهُمْ أَنَّهُمْ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ بَلْ وَلَا مَعَ افْتِخَارِهِمْ بِالْإِنْتِسَابِ إِلَيْهَا ؛ مَا لَمْ يَتَبَرَّؤُوا مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ .

فَكَمَا أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَمْ يَعْتَبِرْ مَا فَعَلُوهُ مِنَ الشَّعَائِرِ الْمُورُوثَةِ عَنْ دِينِ إِبْرَاهِيمَ دَلِيلًا عَلَى بَرَاءَتِهِمْ مِنَ الشِّرْكِ وَبَقَائِهِمْ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ ، فَكَذَلِكَ الْيَوْمَ لَيْسَتْ الشَّعَائِرُ مِنَ الْمُتَنَسِّبِينَ إِلَى الْإِسْلَامِ دَلِيلًا عَلَى بَرَاءَتِهِمْ مِنَ الشِّرْكِ وَأَنَّهُمْ عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .

Pastaj rafidit i drejtojnë ibadetet familjes së dërguarit (ehlu-l-bejt), duke bërë dua dhe therrin kurban për Hasanin, Huseinin dhe Fatimen (Allahu qoftë i kënaqur me ta). Ata besojnë se shumica e sahabëve kanë bërë riddet (e kanë lëshuar dinin dhe janë berë mushrikun), dhe i shajnë ata dhe nënën e besimtarëve Aishen (Allahu qoftë i kënaqur me ta). Gjithashtu besojnë se Kurani të cilin ne e kemi sot, nuk është i plotë dhe mungojnë pjeset nga ai. Gjithashtu besojnë, se Xhibrili (alejhi selam) ka gabuar, dhe Aliu ka merituar të bëhet i dërguar, e jo Muhammedi (Alejhi selam). Besojnë gjithashtu se imamet e tyre e njoftin së bashku me Allahun e Madhëruar gajbin (të fshehten absolute). Këto janë disa prej shirkiateve dhe kufriateve të këtij grupi të shirkut.

Dhe për te dërguarin (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) nuk ishte pengesë të gjykoj mbi ta (me shirk dhe se janë mushrikun), edhe pse ata e konsideronin vetëveten prej fesë dhe dinit të Ibrahimt (paqja dhe bekimi qofshin mbi të!) dhe prej asaj që ka mbetur prej dinit. I dërguari nuk gjykoi mbi ta me Islam (nuk i ka konsideruar prej muslimanëve) pavarësisht nga shenjat e tyre të jashtme siç ishin haxhi, umrah, tavafi rreth kabes, sadakaja (lëmosha), agjërimi i tyre, respektimi i bejtu-l-haram ¹⁶ (kabja në Mekke), besimi i tyre në Njëshmërinë e Allahut në Rrububijeh (Zotërim dhe Sundim), duke besuar se Ai është i vetmi Krijues (El-Khalik) dhe Furnizues (Er-Razik), megjithatë krahas këtyre shenjave i dërguari (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) nuk gjykoi mbi ta me Islam (nuk i konsiderojë musliman) edhe pse ata (mushriket) kanë pretenduar se janë pasues të dinit dhe fesë së Ibrahimt (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) dhe mburreshin dhe lavderoheshin se janë pasues së tij (Ibrahimt). Por ata nuk kishin urrejtje, refuzim dhe mohim të shirkut dhe mushrikëve.

Keshtu siç nuk i ka marruar në konsiderat i dërguari i Allahut (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) shenjat e tyre dhe gjerat që i kanë trasheguar (që kanë mbet) prej dinit të Ibrahimt si argument së ata e kanë mohuar dhe refuzuar shirkun, keshtu edhe sot keto shenja që praktikohen prej atyre që i pershkruhen Islamit dhe pretendojnë se janë musliman nuk janë argumente se e kanë refuzuar dhe mohuar shirkun dhe që janë pjestaret dhe pasuesit e dinit të Muhammedit (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!).

ثَالِثًا : إِجْمَاعُ الصَّحَابَةِ عَلَى تَكْفِيرِ بَنِي حَنِيفَةَ مِنْ أَتْبَاعِ مُسَيْلَمَةَ وَغَيْرِهِمْ كَمَا هُوَ مَعْلُومٌ مَعَ أَنَّ غَالِبَ هَؤُلَاءِ كَانُوا مِنَ الرُّعَاةِ وَالْجَهْلَةِ أَتْبَاعَ كُلِّ نَاعٍ وَقَدْ كَانُوا مَعَ ذَلِكَ يُصَلُّونَ وَيُصُومُونَ وَيَقُولُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ؛ فَلَمْ يَكُنْ ذَلِكَ كُلُّهُ مَانِعًا مِنَ الْحُكْمِ عَلَيْهِمْ بِالْكَفْرِ وَالشَّرِّ وَالرَّدِّ عَنْ دِينِ اللَّهِ ، وَعَامَلَهُمُ الصَّحَابَةُ مُعَامَلَةً وَاحِدَةً ، وَحَكَمُوا عَلَيْهِمْ بِحُكْمٍ وَاحِدٍ ، وَلَمْ يَسْتَفْصِلُوا أَوْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ طَوَائِفِهِمْ وَأَفْرَادِهِمْ أَوْ بَيْنَ كِبَرَائِهِمْ وَصُعْرَائِهِمْ أَوْ عُلَمَائِهِمْ وَجُهَّاهِهِمْ ، أَوْ بَيْنَ التَّابِعِ وَالْمُتَّبِعِ ، وَلَمْ يَقْبَلُوا تَوْبَةَ أَحَدٍ مِنْهُمْ حَتَّى يَكْفُرَ بِمُسَيْلَمَةَ وَدِينِهِ وَيَبْرَأَ مِنَ الشَّرِّ وَأَهْلِهِ ..

E treta: Konsensusi i sahabëve (Allahu qoftë i kënaqur me ta!) mbi tekfirin e Beni Hanifeh prej pasuesëve të Musejleme dhe të ngjajshmit. Siq është e njohur, shumica e tyre ishin prej popullatës të thjeshtë dhe injorant (të paditur), dhe pasues e thirrjes së kotë, dhe me gjithë

¹⁶ Përkthyesi: Mushriket në kohen e te dërguarit (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) e kanë mirëmbajtur kaben, duke e pastruar dhe vendosur dekorime rreth saj. Fiset të ndryshme kanë patur detyra të llojllojta për përgatitjen e pritjes së vizitorëve të kabes. Mushriket e Mekkes kanë agjëruar, kanë dhënë sadaka dhe kanë bërë tavaf rreth kabes, dhe njëkohësisht kanë besuar se janë pasuesit e Ibrahimt (alejhi selam), por në realitet ishin mushrik dhe kështu i gjykoi i dërguari jonë (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!). Pra, shenjat e tyre të jashtme, nuk kanë qenë argument se ishin besimtarë, dhe ato nuk ishin pengesë për t'i gjykuar si mushrik.

këtë kanë falur namaz, kanë agjeruar dhe kanë shqiptuar “La ilahe il-laAllah”, dhe të gjitha këto faktor nuk ishin pengesa për gjykimin e tyre me shirk, kufr dhe riddet prej dinit të Allahut të Madhëruar. Sahabet i trajtuan ata të gjithë në njeften menyre, gjykuan mbi ta me të njejtin gjykim, dhe nuk kanë bërë dallim mes grupit në përgjithësi dhe individit prej tyre, dhe nuk kanë bërë dallim mes të mëdhenjeve të tyre (liderëve) dhe të vegjëlve (njerëzve të thejst), ose mes të atyre që kanë patur dituri dhe atyre që ishin injorant (të paditur), apo mes atyre që pasojnë (pasuesit) apo pasohen (në këtë kufr). Pendimi i askujt prej tyre nuk ishte i pranuar deri sa nuk e kanë mohuar dhe refuzuar Musejlemen dhe dinin e tij, dhe shirkun dhe mushrikët...

رَابِعًا : أَضِفْ إِلَى ذَلِكَ كُلِّهِ أَنَّه لَيْسَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مَا يَدُلُّ عَلَى اِعْتِبَارِ الْعَلَامَاتِ الْمَذْكُورَةِ دَلِيلًا عَلَى الْإِسْلَامِ فِي كُلِّ حَالٍ وَلَا بُدَّ ، وَإِنَّمَا دَلَّتِ الْأَدِلَّةُ الشَّرْعِيَّةُ عَلَى اِعْتِبَارِهَا فَقَطْ حَالَ دَلَالَتِهَا عَلَى الْبَرَاءَةِ مِنَ الشِّرْكِ وَأَهْلِهِ وَالْإِلَّا فَلَا . وَذَلِكَ لِأَنَّ مِنَ الْكُفَّارِ وَ الْمَشْرِكِينَ مَنْ قَدْ يُكْتَفَى مِنْهُمْ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُكْتَفَى مِنْهُ بِذَلِكَ حَتَّى يُضَيَّفَ إِلَيْهَا الشَّهَادَةُ بِأَنَّ الْمَسِيحَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ كَالنَّصَارَى ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُكْتَفَى مِنْهُ حَتَّى مَعَ الْقِيَامِ بِأَعْمَالِ الْإِسْلَامِ كَالْمُرْتَدِّ حَتَّى يَرْجِعَ عَنْ سَبَبِ رَدِّهِ وَيَتُوبَ مِنْ ذَلِكَ .. وَهَكَذَا .

E katërta: Shtoja të gjithë kësaj faktin se në Kuran dhe Sunnet nuk gjendet argumenti se shenjat e tyre të jashtme që i kemi përmendur më parë ¹⁷ tregojnë dhe aludojnë në Islamin e tyre në secilën situatë dhe kjo është e domosdoshme (për ta kuptuar). Dhe kështu që, argumentet nga sheriat tregojnë se vetëm ato (shenjat) merren në konsiderat, kur janë argument për mohimin dhe refuzimin e shirkut, përndryshe nuk mirren parasysh.

Dhe kjo është për shkak se disave prej kafirave dhe mushrikeve i ka mjaftuar shqiptimi i “La ila il-laAllah” (për t’i konsideruar si musliman) ¹⁸, dhe të tjerëve nuk i ka mjaftuar shqiptimi i “La ilahe il-laAllah”, deri sa nuk kanë shtuar se Isa (paqja dhe bekimet qofshin mbi të) është rob dhe i dërguar i Allahut, siç janë krishterët, dhe prej të tjerëve që nuk i mjafton (shqiptimi) deri sa nuk praktikon veprat e Islamit, siq është murtedi deri sa t’i kthehet Islamit, dhe pendohet nga arsyeja që ishte shkak i daljes së tij nga dini... Dhe kështu me radhë...

¹⁷ Përkthyesi: Shenajt që i përmendem më lartë siç ishin namazi, agjerimi, haxhi dhe kështu me radhe.

¹⁸ Përkthyesi: Siq ka cekë autori më lartë: “Shprehja “La ilahe il-laAllah” ka qenë te mushrikët e Mekkes shenjë qe tregon se dikush ka hyrë në dinin e Muhammedit (paqja dhe bekimet qofshin mbi te!), dhe të shprehurit e kësaj fjalie në atë kohë ka qenë argument për distancimin, urrejtjen dhe mohimin e shirkut dhe pjestarëve të tij, megjithatë sot gjendja dhe realiteti është plotësisht ndryshe, sepse ata që i përshkruhen Islamit (pretendojnë se janë musliman) të gjithë prej tyre e shqiptojnë këtë deklarat, por nuk e njohin shirkun, nuk e urrejnë dhe nuk i mohojnë mushriket dhe taghutet.

وَعَلَيْهِ ؛ فَمَنْ حَكَمَ بِإِسْلَامِ الْمُجْتَمَعَاتِ الْجَاهِلِيَّةِ الْمُتَنَسِّبَةِ إِلَى الْإِسْلَامِ الْيَوْمَ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ ؛ لِأَنَّهُ لَمْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ . دَلَّ عَلَى ذَلِكَ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ وَالْفِطْرَةُ وَالنَّظَرُ الصَّحِيحُ .

Kështu që, kushdo që gjykon me Islam dhe i konsideron si musliman shoqëritë e injorancës sot që për vete thone janë musliman dhe i përshkruhen Islamit, i tilli është mushrik dhe kafir, i cili nuk e ka mohuar dhe refuzuar taghutin.¹⁹

Në këtë aludon dhe tregon Kur'ani, sunneti, konsensusi (pajtueshmëria e të gjithë dijetarëve), natyra e shëndoshe e njeriut dhe kuptimi i drejtë dhe i saktë.

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ الْقَوْلَ بِالتَّوَقُّفِ فِي حَالِ الْمُجْتَمَعَاتِ الْجَاهِلِيَّةِ الْيَوْمَ كُلِّهِمْ أَوْ بَعْضِهِمْ بِحُجَّةِ الْجَهْلِ بِالْحَالِ أَوْ نُحْوَهَا = قَوْلٌ بَاطِلٌ لَيْسَ عَلَيْهِ أَثَرَةٌ مِنْ عِلْمٍ أَوْ هُدًى؛ فَإِنَّ الْكِتَابَ الْمَبِينَ لَمْ يَجْعَلِ النَّاسَ إِلَّا قِسْمَيْنِ لَا تَالِثَ لَهُمَا:

* Dhe besojmë se thënia e atyre (tavakuf) që ndalen dhe ngurrojnë sot në çështjen e shoqërisë të injorancës, të gjithëve apo disave prej këtyre shoqërive me arsye se nuk e njohin hallin e tyre apo të ngjashëm, është e kotë, nuk ka bazë dhe as që është prej diturise dhe udhëzimit. Kështu që, Libri i qartë (Kur'ani) nuk i ka ndarë njëziti përpos në dy grupe, e nuk ka të tretë²⁰:

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ﴾

¹⁹ Përkthyesi: Kushdo që i konsideron banorët e shoqërive të sodit që i përshkruhen islamit si musliman, ai me të vërtetë nuk e ka kuptuar dallimin mes shirkut dhe teuhidit, dhe dallimin mes mushirkut dhe muvehidit. Kjo vlen për të gjitha shoqëritë në ditet e sodit, pa përjashtim. Duke filluar prej Saudise, Egjiptit, Sirise, Somalise, Marokut e deri në vendet të ndryshme në Ballkan dhe Kaukaz: Të gjitha këto shoqëri janë shoqëritë të injorancës dhe kufrit, kështu që banorët e saj duhen gjykuar si mushrik, edhe nëse shfaqin disa shenja siç është namazi, agjërimi, mbajtja e mjekrës dhe kështu me rradhe. Secili që e din hallin e këtyre bashkësive, dhe ende i konsideron si bashkësi islame dhe banorët e këtyre bashkësive i trajton si musliman, i tilli është kafir i cili nuk e ka permbush Aslu-dinin. Vetëm ata, prej të cileve kemi njohuri se e kanë mohuar shirkun e madh, dhe i kanë bërë tekfir mushriket, i tilli konsiderohet si musliman nga jashtë.

²⁰ Përkthyesi: Xhemati "Ehlu-l-Tawakuf" është i mendimit, se nese nuk e di hallin e personit që jeton në këto shoqëri të injorancës sot që i përshkruhen Islamit dhe pretendojnë se janë musliman, nuk gjykohet si musliman, por as nuk gjykohet si mushrik, por ndalet dhe shikohet halli i tij në hollësi deri sa të ipet një gjykim. Ky mendim nuk është i saktë, nuk ka bazë dhe nuk e kanë përmendur dijetarët e Islamit një gjë të tillë. Por, secili që jeton në këto shoqëri të injorancës sot që pretendojnë se i perkasin Islamit, duhet të gjykohet si kafir dhahiren (nga jashtë), deri sa nuk kemi argument të qartë se individ i ka mohuar dhe refuzuar shirkun dhe mushrikët, siç është cekur më lartë nga sheikhu (Allahu e ruajt).

“Ai është i Cili ju krijoi ju, pastaj disa prej jush janë mosbesimtarë dhe disa prej jush janë besimtarë.” (At-Taghabun – Humbja dhe fitimi i palëve: 64:2)

وَمَا تَكُنْ إِلَّا دِينَانِ لَا ثَالِثَ هُمَا : الْإِسْلَامُ وَ «غَيْرُ الْإِسْلَامِ :

Dhe nuk ka përpos dy dineve dhe feve, dhe ska të trete: Islami dhe “të tjerët”.

﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾

“Padyshim se feja (e vërtetë dhe e pranuar) tek Allahu është Islami.”

(Ali Imran – Familja e Imranit, 3:19)

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

“Dhe kushdo që kërkon ndonjë fe tjetër përveç Islamit, ajo kurrë nuk do t’i pranohet atij dhe në Botën e Pastajme do të jetë prej të humburve.”

(Ali Imran – Familja e Imranit, 3:85)

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ الْعَمَلَ فِي الْوُظَائِفِ الْحُكُومِيَّةِ الطَّاعُوتِيَّةِ : فِي النَّظَامِ الْقَضَائِيِّ أَوْ التَّشْرِيعِيِّ أَوْ التَّنْفِيزِيِّ عَلَى حَدِّ سَوَاءٍ كَفَرٌ أَوْ كَبِيرٌ ، وَذَلِكَ يَشْمَلُ جَمِيعَ وَزَارَاتِهِمْ وَتَوَابِعِهَا مِنْ مُؤَسَّسَاتِ الدَّوْلَةِ ، فَإِنَّهَا أَرْكَانُ دِينِ الطَّاعُوتِ وَعِمَادُ مِلَّتِهِ . وَذَلِكَ مِنْ وَجْهِه :

* Dhe besojmë se punësimi në vende të punës së shtetit të taghutit: Në sistemin e gjyqimit apo legjislacionit (ligjvënës) apo në zbatimin dhe implementimin (e ligjit) është e barabartë me kufrin e madh. Dhe këtu perfshihen të gjitha ministritë dhe pasuesit e saj, dhe organizatat (organet) e shtetit. Të gjithë këto janë pjesët e dinit dhe fesë së taghutit dhe mbajtje dhe mbështetje e dinit e tij. Dhe kjo përshkak të disa aspekteve:

الْأَوَّلُ: الدُّخُولُ فِي وِلَايَةِ الطَّاعُوتِ وَمُؤَالَاهُ أَعْدَاءِ الدِّينِ ، وَيَتَحَلَّى هَذَا فِي كَوْنِهِ جُنْدِيًّا عِنْدَ الطَّاعُوتِ.

E para: Hyrja në aleancën dhe lojalitetin e taghutit dhe mbështetja, të ndihmuarit dhe aleanca ndaj armiqëve të dini. Dhe kjo pasqyrohet në të qenurit ushtar dhe mbrojtës i taghutit.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاعُوتُ ﴾

“Sa për ata që nuk besojnë, Eulija (mbështetës, ndihmues) të tyre janë Taghutët..” (El Bekare – Lopa, 2:257)

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

“Dhe nëse ndonjë prej jush i zë ata Eulija, atëherë nuk ka dyshim se ai është një prej tyre.” (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:51)

وَعُمَّالُ الطَّاغُوتِ كَمَا فِي وَضْعِ الْحُكُومَاتِ الْحَالِي هُمْ جُنُودُهُ ، وَالْجُنُودُ لُغَةً وَشَرْعًا : هُمُ الْأَعْوَانُ وَالْأَنْصَارُ ، وَهُمْ فِي الْحَالِ الْمَذْكُورِ أَعْوَانُ الطَّاغُوتِ وَأَنْصَارُهُ عَلَى أَمْرِ مِنَ الْحُكْمِ بِشَرْعِ الطَّاغُوتِ وَتَحْكِيمِهِ وَالتَّحَاكُمِ إِلَيْهِ وَالْإِزَامِ النَّاسِ بِهِ ، وَمُعَادَاةِ أَعْدَائِهِ سَوَاءً فِي النَّظَامِ الْقَضَائِيِّ أَوْ التَّنْفِيزِيِّ أَوْ التَّشْرِيعِيِّ ، أَوْ قُوَّاتِ الدَّفَاعِ الَّتِي تُمَثِّلُهَا وَزَارَتَا الدَّفَاعِ وَالِدَاخِلِيَّةِ عَادَةً ؛ فَيَصْدُقُ فِي الْعَمَالِ عَلَى هَذَا الْوَجْهِ الْمَدْيَيْنِ وَالْعَسْكَرِيِّينَ عَلَى حَدِّ سَوَاءٍ مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى :

﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ﴾

Dhe punëtorët e Taghutit - ashtu siç është në qeveritë të sotme të vendosura dhe të formuara nga njerëzit – janë ushtria dhe ndihmëtarët. Dhe ushtarët në kuptimin gjuhësor dhe metodologjinë shariatike janë: Ndihmëtarët dhe mbështetësit. Dhe në rastin e përmendur më lartë, ata janë ndihmëtarët e taghutit dhe mbështetësit e tij në gjykimin me ligj të taghutit, vendim të gjyqit, kërkim të gjykimit nga ai, dhe i detyrojnë njerëzit në këto gjëra. Dhe urrejtja e tyre (mushrikeve dhe punëtorëve të taghutit) ndaj secilit që e urren dhe e mohon sistemin e gjykimit (të taghutit), ose implementimin e tij apo sistemit legjislativ të tij, pastaj forcat dhe njësitë e mbrojtjes të reprezentuara nga ministria e mbrojtjes dhe ministria e brendshme në shumicën e rasteve. Dhe kur themi “punëtorët” e kemi për qëllim - civilët (popullatat e thjesht që merr pjesë në çështjet e lartëpërmendura) dhe prej njerëzve luftarak (që luftojnë në forma të lartëpërmendura për taghutin) dhe këta janë në nivelin e njëjtë:

“Vërtet që Faraoni dhe Hamani dhe pasuesit - ushtarët e tyre ishin mëkatarë.”

(El Kasas – Rrëfimi i vërtetë, 28:8)

وَعَيَّرَهَا مِنْ آيَاتٍ فِي عَدَمِ التَّفْرِيقِ بَيْنَ التَّابِعِ وَالْمُتَّبِعِ، وَتَنْزَلُ فِي حَقِّهِمْ آيَاتُ الْمَوَالَةِ الْمَعْرُوفَةِ .

Dhe ajetet tjera që tregojnë se nuk ka dallim mes pasuesit (ai që pason) dhe të pasuarit (ai që pasohet), dhe ajetet që janë zbritur rreth aleancës dhe lojalitetit (el-muveleh) përdoren në këtë qështje.

وَالثَّانِي : الْحُكْمُ وَالتَّحَاكُمُ وَالتَّحْكِيمُ لِعَيْرِ شَرِّعِ اللَّهِ .

فَعَمَّالُ الطَّاعُوتِ يَقُومُونَ بِالْحُكْمِ بِشَرِّعِ الطَّاعُوتِ وَدُسْتُورِهِ وَإِعَانَةٍ عَلَى ذَلِكَ ، وَبِالتَّحَاكُمِ إِلَيْهِ بَلْ
وَالْإِزَامِ النَّاسِ بِذَلِكَ ؛ فَيَعْمُهُمْ قَوْلُهُ سُبْحَانَهُ :

﴿ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾

E dyta: Gjykimi, kërkimi i gjykimit dhe vendimi i gjyqit (arbitrimi) me diçka tjetër pos ligjit të Allahut të Madhëruar.

Kështu që punëtorët e taghutit ekzekutojnë dhe e zbatojnë vendimin me ligj të taghutit dhe kushtetutën e tij dhe mbështetjen në këto pika, dhe me kërkim të gjykimit nga ai, madje i detyrojnë njerëzit t'i bëjnë këto gjëra (të binden këtyre kushtetutave), dhe ata i përfshin thëniet e të Lavdëruarit:

"Dhe kushdo që nuk gjykon me atë që ka shpallur Allahu (me Ligjin e Allahut), të këtillët janë Kafira (jobesimtarë)." (El Maideh – Sofra e shtruar, 5:44)

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاعُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾

"A i ke parë ata të cilët pretendojnë se besojnë në atë që të është zbritur ty dhe në çfarë është zbritur para teje, ata duan të shkojnë për të gjykuar (për mosmarrëveshjet e tyre) te Taghutët (gjykatësit e remë, të adhuruarit e trilluar), ndërkohë që janë urdhëruar t'i mohojnë ata. Por, është shejtani ai i cili dëshiron t'i humbasë ata në pafundësi."

(An Nisa' – Gratë, 4:60)

وَالثَّالِثُ : الطَّاعَةُ وَقَبُولُ الْأَحْكَامِ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ ؛ فَهُوَ قَدْ اخْتَذَ مُطَاعًا مَعَ اللَّهِ عَلَى وَجْهِ لَا يَنْبَغِي أَنْ
يَكُونَ إِلَّا لِلَّهِ ، فَمَصْدَرُ التَّلَقِّيِ عِنْدَهُ هُوَ غَيْرُ اللَّهِ ؛ فَدَخَلَ فِي طَاعَتِهِمْ وَدِينِهِمْ مُخْتَارًا يَأْتِمُرُ بِأَمْرِهِمْ
وَيَنْتَهِي بِنَهْيِهِمْ مُتَّبِعًا لِمَلَّتِهِمْ ، وَيَقُومُ بِتَنْفِيدِ أَوَامِرِهِمْ وَنُصْرَةِ دِينِهِمْ وَيَحْرِصُ عَلَى أَدَاءِ ذَلِكَ امْتِثَالًا
لِلْأَحْكَامِ الدُّسْتُورِ لَا يَتَخَطَّأُهَا أَوْ يَتَعَدَّاهَا ، يَعْمَلُ بِهَا وَيُحَاكِمُ إِلَيْهَا .

E treta: Nënshtrimi, bindja dhe pranimi i gjykimeve dhe vendimeve të tjera pos Allahut, dhe me këtë e ka pasuar dhe është nënshtruar dikujt tjetër pos Allahut ashtu siç meriton vetëm Allahu i Madhëruar. Burimi i tij në marrjen e gjykimeve dhe vendimeve është prej dikujt tjetër pos Allahut (ligjit e Tij), dhe me këtë hynë vullnetarisht në nënshtrim dhe bindjen e tyre, dhe dinin e tyre, duke urdhëruar atë çka ata (taghutët) kanë urdhëruar, dhe duke ndaluar atë çka e kanë ndaluar. Ai i implementon dhe zbaton urdhërat e tyre dhe i ndihmon dinit të tyre dhe dëshiron përmbushjen e ligjeve të kushtetutës, nuk i kalon dhe shkel ato, punon sipas tyre dhe kërkon gjykim dhe gjykon me të (kushtetutë).²¹

﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾

“Dhe po t’u bindeni atyre, atëherë padyshim që do të ishit Mushrikë.” “

(En Aam – Bagëtitë, 6:121)

﴿اتَّخِذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا
وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

“Ata morën rabinët dhe murgjit e tyre si perëndi të tyre në vend të Allahut (duke iu bindur atyre në gjërat që i bënë ata vetë të ligjshme ose të paligjshme sipas dëshirave të tyre pa u urdhëruar nga Allahu dhe në kundërshtim me Ligjet e Allahut), (morën për Zot të tyre) edhe Mesihun, birin e Merjemes, ndërkohë që ata qenë urdhëruar të mos adhurojnë kënd tjetër, por vetëm Një Ilah (një të adhuroar të vetëm - Allahun), La ilahe il-la Huve (Askush nuk meriton, nuk ka të drejtë e nuk duhet të adhurohet përveç Atij) Lavdi e Madhështi i qoftë Atij. (I Lartë është Ai) nga të pasurit shokë ato që ata ia mveshin Atij!” (Teube – Pendimi, 9:31)

﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ
(25) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ

سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾

“Nuk ka dyshim se ata që u kthyen prapa (në mosbesim) pasi që u është sqaruar udhëzimi, shejtani ua ka zbkuruar atyre (shpresat e tyre të rreme), ndërsa (Allahu) ua ka zgjatur afatin.

²¹ Përkthyesi: Të gjitha këto gjëra që janë cekur, bëhen nga punëtorët dhe ndihmëtarët e taghutit. Tri pika të rëndësishme që duhen kuptuar dhe analizuar.

Kjo ngaqë ata u thanë atyre të cilët e urrejnë fort atë që ka zbritur: “Ne do t’u bindemi juve në një pjesë të çështjes,” por Allahu i di të fshehtat e tyre.” (Muhammed, 47:25-26)

وَلَا يُسْتَنْتَىٰ مِنْ هَٰذَا الْحُكْمِ أَحَدٌ مِنْ عُمَّالِهِمْ حَتَّىٰ خُطَبَاءُ وَأَئِمَّةُ الْمَسَاجِدِ الْعَامِلُونَ فِي وَرَازَةِ الْأَوْقَافِ
الطَّاعُوتِيَّةِ ، بَلْ قَدْ يَكُونُ هَٰؤُلَاءِ أَشَدَّ كُفْرًا مِنْ غَيْرِهِمْ لِكُونِهِمْ يُعْطَوْنَ الصَّبْعَةَ الشَّرْعِيَّةَ لِلْحَاكِمِينَ بِغَيْرِ
شَرْعِ اللَّهِ بِعَمَلِهِمْ هَٰذَا .

وَيَجْتَمِعُ هَٰذِهِ الْوُجُوهُ فِي عَمَالِ الطَّاعُوتِ كُلِّهِمْ أَوْ جُلَّهِمْ .

فَمَنْ زَعَمَ جَوَازَ الْعَمَلِ بِالصُّورَةِ الْمَذْكُورَةِ أَنْفَاءً أَوْ قَالَ بِعَدَمِ تَكْفِيرِ الْعَامِلِينَ الْمَذْكُورِينَ فَهُوَ كَافِرٌ .
وَمِثْلُهُ فِي الْكُفْرِ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ نَوْعٍ وَآخَرَ ؛ كَالْتَفْرِيقِ بَيْنَ جُنُودِ الطَّاعُوتِ مِنْ عَسَاكِرَ وَمَدَنِيِّينَ ، أَوْ
إِبَاحَةِ وَتَحْوِيلِ مَا يُسَمُّونَهُ بِالْوُضَائِفِ الْحُكُومِيَّةِ الْخِدْمَاتِيَّةِ :
كَعَمَلِ الْأَطِبَّاءِ وَالْمَرْضِيِّينَ وَمُوظَّفِي الْبَلَدِيَّاتِ وَنَحْوِهِمْ .

Dhe askush prej punëtorëve të taghutit nuk përjashtohet nga ky gjykim, madje as ligjëruesit dhe imamët e xhamiave që punojnë në ministritë e *ndihmave* të taghutit. Përveq kësaj, këta (imamet dhe ligjëruesit) me disa vepra të tyre janë në kufr më të thellë dhe të keq sesa të tjerë, përshkak se ata i konsiderojnë të sakta dhe legjitime sipas sheriatit keto instucione nga ata që gjykojnë me ligj tjetër pos Allahut.

Dhe të gjitha këto aspekte janë mbledhur me punëtorët e taghutit, ose shumicën e tyre. ²²

Secili që e lejon punën dhe punësimin në këtë menyrë që e kemi shpjeguar më lartë, ose nuk i bënë tekfir ata që i kryejnë punët e lartëpërmendura, i tilli është kafir.

Dhe i njejtë sikur ky në kufr është ai, i cili bënë dallim mes një lloji të punës prej llojit tjetër, si për shembull bënë dallim mes ushtarëve të taghutit që janë civil (njerëz të thjeshtë) apo ushtarak. Ose e lejon punën në atë që ata e quajnë “shërbimit të punësimit të qeverisë”:

Siç është punësimi si mjek, infermiere (“motër medicinale”) apo punëtorët komunal (në kuvende dhe komuna) dhe të ngjashme. ²³

²² Përkthyesi: Sheikhu këtu shpjegon se shumica e punëtorëve të taghutit, kanë ra në keto lloje të shirkut, duke pasuar dhe nënshtruar ligjeve dhe kushtetutave të shejtanit, dhe duke i urdhëruar të tjerë që të pasohet ligji dhe kushtetuta e taghutit. Nuk shpeton as një ndihmës i taghutit nga keto llojet e shirkut që janë përmendur.

²³ Përkthyesi: Në disa vende arabe kërkohet për ata që deshirojnë të bëhen mjek, të hynë disa vite në ushtrinë e taghutit. Siq e shpjeguam më lartë, njeriu nuk mundet të shpëtojë nga shirku dhe kufri nëse

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ مَنْ فَعَلَ الشَّرَّكَ الْأَكْبَرَ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ ، إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ ، وَأَنَّهُ لَا فَرْقَ بَيْنَ الْفِعْلِ وَالْفَاعِلِ فِي ارتِكَابِ الشَّرِّكَ ، فَالْقُرْآنُ لَمْ يُعَلِّقْ أَحْكَامَ الْأَسْمَاءِ بِمَنَاطٍ غَيْرِ حُصُولِ الْفِعْلِ ؛ فَإِنَّ الْقُرْآنَ عَلَّقَ أَحْكَامَ الْأَسْمَاءِ كَالْمُشْرِكِ وَالْكَافِرِ بِمُجَرَّدِ فِعْلِ الشَّرِّكَ أَوْ الْكُفْرِ .

* Dhe besojmë se secili qe bënë shirk të madh i tilli është mushrik kafir, përpos atij qe është i detyruar me dhunë pa dëshirën e tij (nën ikrah), kurse zemra e tij është e qetë me besim. Nuk ka dallim mes veprës dhe vepruesit në kryerjen e shirkut. Kur'ani nuk i ka lidhur arsyet e gjykimeve të emrave përpos me shkakun e ndodhjes së veprës. Kështu që, Kur'ani i ka lidhur gjykimet e emrave si mushrik dhe kafir vetëm përshkak të veprës së shirkut apo kufrit.²⁴

﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾

**"Dhe i vë shokë Allahut, me qëllim që të humbë të tjerë nga Udhë e Tij. Thuaj:
"Kënaquni e shijoni në qejfin tuaj për pak kohë; padyshim që ju jeni nga banorët e
Zjarrit!" (Ez Zumer – Grupet e Njerëzve, 39:8)**

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾

**"Dhe kushdo që lut (ose adhuron) në vend të Allahut çdo ilah (zot) tjetër për të
cilin nuk ka asnjë provë, atëherë llogaria e tij është vetëm te Zoti i tij. Vërtet që Kafirët
(mohuesit e Njësisë së Allahut) nuk do të kenë kurrë sukses."
(El Mu'minun – Besimtarët, 23:117)**

hynë në radhët e taghutit. Sheikhu këtu flet për gjendjen në trojet e tij, kështu që nëse kërkohet nga dikush qe dëshiron të behet mjek, të hyjë në ushtrinë e taghutit, të betohet se do ta mbrojë ligjin laik të shtetit, kushtetutën e atij shteti, dhe që do te jetë në shërbim të ligjit, i tilli është mushrik. Ndërsa, punësimi si mjek në vetëveti nuk është kufr, nëse nuk i ka njërin nga këto elemente të kufrit që janë cekur më lartë.

²⁴ Përkthyesi: Kur ndodh shirku, vepruesit i ipet emri mushrik, pa marr parasysh rrethanat dhe arsyet me të cilat ai dëshiron ta arsytojë vetëveten. Ndodhja e shirkut mbi vete e lidhë se vepruesi i veprës e merrë emrin *mushrik*, dhe kjo njihet nga aspekti gjuhësor dhe nga fitrah e njeriut, dhe përforcohet me argumentet nga Kurani, Sunneti dhe pajtueshmëria e të gjithë muslimanëve.

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ لَا عُذْرَ فِي الْكُفْرِ بِأَصْلِ الدِّينِ وَفِي زَيْتِ الْإِيمَانِ الشَّرْكَ الْأَكْبَرِ بِالْجَهْلِ أَوْ التَّأْوِيلِ أَوْ
الاجْتِهَادِ أَوْ التَّقْلِيدِ ، وَذَلِكَ بِدَلَالَةِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَالْإِجْمَاعِ وَالنَّظَرِ الصَّحِيحِ .

هَذَا فِي أَحْكَامِ الدُّنْيَا ، أَمَّا مَا يَتَعَلَّقُ بِالتَّعْذِيبِ فِي أَحْكَامِ الْآخِرَةِ فَلَا نَدْخُلُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ عِبَادِهِ فِيهِ ،
بَلْ نُؤْمِنُ عَلَى وَجْهِ الْإِجْمَالِ أَنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ أَحَدًا إِلَّا بَعْدَ قِيَامِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ بِالرَّسَالَةِ .

* Dhe besojmë se nuk ka arsytetim - me padituri (inJORANCë - xhehl) ose keqkuptim (te'vil) ose përpjeke për ta gjetur të vërtetën (ixhtihad) ose pasim qorraz (taklid) - në kufr në Aslu-din (Themelin e dinit Islam) dhe në kryerjen e shirkut të madh, duke bazuar në argumentet në Kur'an, Sunnet, konsensus, dhe kuptimi i saktë dhe i drejtë.

Kjo është sa i përket gjykimit në dunja, por sa i përket qeshtjes së dënimit në ditën e fundit (akhiret), nuk hymë këtu mes Allahut dhe robërve të Tij. Por, besojmë në përgjithësi se Allahu i Madhëruar nuk e dënon askënd para se t'i parashtrohet argumenti i thirrjes.

﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾

“Dhe Ne nuk ndëshkojmë përderisa të çojmë të Dërguar (për të udhëzuar e këshilluar).”

(El Isra - Udhëtimi natën, 17:15)

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ مَنْ عَذَرَ الْمُشْرِكِينَ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ مُشْرِكٌ كَافِرٌ ؛ لِأُمُورِ :

* Dhe besojmë se kush i arsyeton mushrikët me njërin nga ato që i kemi përmendur më lartë, i tilli është mushrik dhe kafir ²⁵, për këto arsye:

²⁵ Përkthyesi: Kush i arsyeton mushrikët - prej krishterëve, jehudëve dhe atyre mushrikëve që i përshkruhen Islamit - me padituri (inJORANCë - xhehl) ose keqkuptim (te'vil) ose përpjeke për ta gjetur të vërtetën (ixhtihad) ose pasim qorraz (taklid) - në kufr në Aslu-din (Themelin e dinit Islam) dhe në kryerjen dhe mosnjohjen e shirkut të madh, i tilli është mushrik dhe kafir sikur ata, dhe nuk ka dallim mes atij që bënë shirk të madh dhe i përshkruhet dinit Islam, dhe atij që bënë shirk të madh dhe i përshkruhet ndonjë dini tjetër. Këtu hyn poashtu, secili që nuk i bën ibadet Allahut të Madhëruar për shkak të kibrit (mendjemadhësisë), i tilli është mushrik dhe kufr i tij është sikur kufr i iblisit (Kufr-l-istikbar). Pra, secili që nuk i nënshtrohet Allahut të Madhëruar, qoftë kjo edhe vetëm në një urdhëresë apo ndalesë, i tilli është mutekebir dhe mushrik, të cilit duhet mohuar besimi. Tekfiri i të gjithë mushrikëve, dhe atyre që nuk i nënshtrohen Allahut përshkak të kibrit, pa përjashtim është prej Aslu-dinit dhe kush nuk i bënë tekfir mushrikët, ose dyshon në kufrin e tyre, ose ngurron për t'i shpallur si pabesimtarë, nuk e njeh Teuhidin dhe Islamin. Kushdo që nuk e njeh dhe nuk e mohon shirkun e madh – qoftë edhe në një mesele, i tilli është mushrik edhe nëse ai vetë pretendon se është *musliman* dhe *pasues i selefeve*. Dhe secili që nuk e shpall si mushrik, i tilli nuk ka hyrë në Islam dhe nuk e ka kuptuar se çka kërkon Allahu i Madhëruar nga robërit e Tij. Disa prej grupeve të kufrin në ditët e sodit, duke nisur prej të ashtuquajturve “Selefive”e deri të “Selefijt që i përshkruhen Xhihadi” e

الأَوَّلُ : أَنَّهُ غَيْرُ كَافِرٍ بِالطَّاعُوتِ ؛ فَإِنَّ الْكُفْرَ بِالطَّاعُوتِ يَتَضَمَّنُ تَكْفِيرَهُ وَتَكْفِيرَ أَهْلِهِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ .

Arsya e parë: Nuk është kafir (mohues) në taghut, nuk është prej atyre që e kanë mohuar dhe refuzuar taghutin, dhe kufr (refuzimi dhe mohimi) i taghutit përfshin tekfirin e taghutit dhe tekfirin e pasuesve dhe adhuruesve të tij prej mushrikëve.

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاعُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

“Nuk ka asnjë detyrim në fe. Vërtet, Rruga e Drejtë është bërë e qartë nga rruga e gabuar. Kushdo që mohon Taghutin (çdo gjë tjetër që adhurohet përveç ose krahas Allahut) dhe beson në Allahun, atëherë ai është kapur për mbajtësin më të sigurt që nuk thyhet kurrë. Dhe Allahu është Gjithëdhëgjuesi, i Gjithëdituri.” (El Bekare – Lopa, 2:256)

وَالثَّانِي : أَنَّهُ دَاخِلٌ بِذَلِكَ فِي وَلَايَةِ أَهْلِ الشَّرْكِ لَا مُحَالَةَ ؛ لِأَنَّهُ إِنْ حَكَمَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ أَوْجَبَ عَلَى نَفْسِهِ وَغَيْرِهِ مَوَالَاتَهُمْ .

Arsyeja e dytë: Me këtë hyn paevitueshëm në miqësi dhe lojalitet me pasuesit e shirkut, sepse nëse gjykon dhe i konsideron se këta mushrikët se kanë iman (janë musliman) mbi vete dhe mbi të tjerët e ka obliguar miqësinë dhe aleancën (lojalitetin) ndaj mushrikëve.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصُفِهِمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ

”Edhe ata që mohojnë janë ndihmës e mbrojtës të njëri-tjetrit.

Besimtarët dhe besimtare janë Eulija (ndihmues, mbrojtës e miq) për njëri-tjetrin”

(El Enfal - Plaça e luftës, 8:73)

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ

”Besimtarët dhe besimtare janë Eulija (ndihmues, mbrojtës e miq) për njëri-tjetrin”

(Teube – Pendimi, 9:71)

përdorin këtë ajet të sures El-Isra, për t’i arsyetuar dhe mbrojtur mushrikët, ndërsa aty nuk flitet për arsyetim të atij që bënë shirk të madh, por flitet për mohimin e dënimit dhe ndëshkimit në ahiret.

وَالثَّالِثُ : أَنَّهُ مُكَذِّبٌ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ بِشَهَادَتِهِ بِإِيْمَانٍ لِمَنْ كَفَرَهُ الْقُرْآنُ .

Arsyeja e tretë: (Nëse i arsyton mushrikët) është përgenjeshtues dhe mohues i Allahut dhe i të dërguarit të Tij, sepse gjykon me iman (besim) të cilin e ka bërë tekfir Kur'ani. ²⁶

﴿ بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾

“(Do t’u thuhet): ‘Po! Por në të vërtetë ty të erdhën Ajetet e Mia (provat, shenjat, shpalljet) dhe ti i mohove ato dhe u bërë tepër krenar dhe ishe nga mosbesimtarët!’”

(Ez Zumer – Grupet e njerëzve: 39:59)

﴿ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴾

“Dhe kështoj askush tjetër përveç mosbesimtarëve nuk i mohon Ajetet Tona (Vargjet Tona, dëshmitë, provat).” (El Ankebut - Merimanga, 29:47)

﴿ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴾

“Por, askush nuk i mohon Ajetet Tona (provat, shenjat, treguesit), përveç çdo të pabesi mosmirënjohës.” (Lukman, 31:32)

* وَنُؤْمِنُ بِإِفْرَادِ اللَّهِ بِالْأَسْمَاءِ الْحُسْنَىٰ وَالصِّفَاتِ الْعُلْيَا عَلَىٰ وَجْهِ يَلِيقُ بِهِ بِأَلَا تَمْثِيلٍ وَلَا تَكْيِيفٍ وَلَا تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ ، مُصَدِّقِينَ بِمَا ثَبَتَ مِنْ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ ، وَمُخَالَفِينَ لِمَا عَلَيْهِ الْفِرْقُ الضَّالَّةُ كَالْجَهْمِيَّةِ وَالْأَشَاعِرَةِ وَأَفْرَاحِهِمْ .

* Dhe besojmë në Njëshmerinë e Allahut të Madhëruar në Emrat e Tij të bukura dhe Atributeve të Tij të përsosura dhe të larta në mënyrë se si i përshtatet vetëm Atij, pa bërë

²⁶ Përkthyesi: Këto janë tri shkaqe përse janë kafira ata të cilët i arsyetojnë vepruesit e shirkut të madh duke i konsideruar si musliman dhe pjesëtarë të dinit Islam. Dhe me këtë lidhet gjithashtu, nëse i konsidiron dikush vepruesit e shirkut të madh si besimtarë, ai patjetër e lejon namazin pas mushrikëve, faljen e xhenazës së tyre, konsumimin e mishit që ata e kanë therrë, martesën me mushrikë, varrimin në varret e muslimanëve, dhe vendime tjera, që vetëm vlejnë për muslimanët, e jo për mushrikët. Kështu që, ata që i konsiderojnë vepruesit e shirkut të madh si musliman, kanë ra në shumë kufriate të mëdha, dhe në ndryshim të dinit të Allahut të Madhëruar.

krahasim ²⁷, dhe pa përshkrim ²⁸, dhe pa ndryshim ²⁹ dhe pa mohuar dhe ndryshuar kuptimin e tyre të vërtetë. Ne besojmë ashtu siç vërtetohet në Kur'an dhe Sunnet, dhe jemi kundërshtarë të grupeve të humbura siç janë xhehmijët, asharit dhe pasardhësit e tyre (pasuesit e tyre). ³⁰

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ
سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

“Dhe të Allahut janë gjithë Emrat më të Bukur, kështu që luteni Atë me ta dhe largojuni shoqërisë së atyre të cilët i përgënjeshtrojnë Emrat e Tij. Ata shpejt do të shpërblehen për çfarë kanë vepruar.” (El A'raf - Lartësitë, 7:180)

²⁷ Përkthyesi: Pa krahasuar me emra dhe attribute tjera të krijesave. P.sh: Nëse dikush beson se dituria, shikimi, dhe dëgjimi i Allahut të Madhëruar është sikur dituria, shikimi dhe dëgjimi i krijesave, i tilli është mushrik, dhe ka bërë shirk të madh në Emrat dhe Atributet e Allahut.

²⁸ Përkthyesi: Pa e (për)shkruar se në cilën formë dhe mënyrë mund të duken. P.sh: Nëse dikush beson se dora dhe fytyra e Allahut të Madhëruar është sikur se e krijesave, i tilli gjithashtu ka rënë në shirk dhe është mushrik. Besojmë se Allahu i Madhëruar ka dorë dhe fytyrë, por nuk e dijmë formen dhe nuk hymë në të folurit rreth kesaj, sepse sabahet dhe pasuesit e tyre nuk i kanë diskutuar keto gjera.

²⁹ Përkthyesi: Pa ndryshuar domethënien e tyre të vërtetë.

³⁰ Përkthyesi: Asharit dhe maturidit janë prej grupëve që ende konsiderohen prej ehlu-l-kibles. Këta nga frika se po bëjnë krahasim me Allahun dhe krijesat e Tij, e kanë mohuar se Allahu i Madhëruar ka dorë dhe fytyrë në kuptime gjuhësore.

- a.) Për dorën e Allahut thojnë se është “fuqia”, ndërsa për fytyrën e Tij disa thonë se është “drita dhe udhëzimi”. Gjithashtu besojnë se besimtarët nuk do ta shohin Allahun e Madhëruar në ditën e gjykimit, por ky besim i tyre është në kundërshtim me besimin e Ehli sunnetit dhe xhematit. Ose besojnë, se nuk lejohet të thuhet se Allahu i Madhëruar është mbi arsh’ (qiellin më të lartë). Sipas tyre, nuk lejohet të përkufizohet Allahu me vend të caktuar, për këtë shkak besojnë se Allahu i Madhëruar nuk është mbi arsh, por është “pa vend të caktuar” gjithkrah, **por i ndarë nga krijesat.**
- b.) Por në qoftëse dikush thotë se Allahu i Madhëruar është gjithçka dhe i perzier me krijesat e Tij, i tilli është mushrik dhe ka bërë kufr në Aslu-din, e as asharit dhe maturidit nuk dyshojnë në kufrin e tij. Siç ishin pasuesit e Ibnu Arabis, për të cilin ka thenë Sheikhu-l-islam Ahmed ibnu Tejmijje që janë në kufr më të thellë sesa krishteret dhe jehudet.

Ndërsa gabimet të asharive dhe maturidive në përgjithësi (mohimi së besimtare do ta shohin Allahun dhe shembujt tjera siq janë cekur nën piken e parë “a”) nuk janë prej Aslu-dinit, por janë prej shtyllave të akides, dhe pasi që t’i paraqitet atyre argumenti, dhe ata mohojnë, konsiderohen kafira. Përndryshe, para huxhës, munden me pas arsyetim, nëse pranë vetës e kanë Themelin e dinit Islam të shëndoshë, i cili është mohimi i ibadetit dikujt tjetër pos Allahut të Madhëruar, dhe tekfiri i mushrikëve dhe taghutëve. Natyrisht këtu mirret parasysh në cilën mesele kanë gabuar, dhe në cilën kohë dhe vend jetojnë, sepse disa çështje në shumë raste munden me qenë të qarta për shumicën e popullatës, dhe dituria ka arritur, kështu që në këto raste nuk kanë arsyetim, edhe pse gabimi nuk është në Aslu-din.

﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُوا بِهَا وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾

"Thuaju: "Lutjuni Allahut apo lutjuni të Gjithëmëshirshmit (Allah), me çfarëdo Emri që t'i drejtoheni Atij (prej Emrave të Tij është njësoj), pasi Atij i takojnë Emrat më të Mirë (e më të Lartë), ndërsa kryjeni faljen jo me zë të lartë dhe as me zë të ulët, por ndiqni një rrugë mesatare." (El Isra - Udhëtimi natën, 17:110)

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾

"Allahu! La ilahe il-la Huve (nuk ka asnjë të adhurar tjetër më të drejtë përveç Atij)! Atij i takojnë Emrat më të bukur dhe më të Lartë." (Ta -Ha, 20:8)

﴿هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Ai është Allahu, Gjithëkrijuesi, Shpikësi i Pashembullt i çdo gjëje, Formësuesi i gjithçkaje. Të Tij janë Emrat më të Bukur e më të Lartë. Gjithë ç'është në qiej dhe në tokë e lavdërojnë Atë. Dhe Ai është i Gjithëfuqishmi, më i Urti." (El Hashr - Grumbullimi, 59:24)

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"Asgjë nuk i përngjet Atij dhe Ai është Gjithëdëgjuesi, Gjithëshikuesi." (Esh Shura – Këshellimi, 42:11)

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)﴾

"Thuaj: "Ai është Allahu, Një dhe i Vetëm. 2. Allahu është Es-Samed (Zotëruesi i Vetëmjaftueshëm, Absolut me të gjitha Cilësitë e përsosura në shkallën më të Lartë, për të Cilin kanë nevojë të gjitha krijesat dhe të gjitha Atij i drejtohen; i Përhershmi; i Pafillim dhe i Pambarim; Ai s'ka nevojë për asgjë; as nuk ha dhe as nuk pi). 3. Ai as nuk lind, as nuk është i lindur. 4. Dhe s'ka asnjë të barabartë ose të krahasueshëm me Të (Një, i Vetëm, i Pashok)." (El Ikhlas / Et-Teuhid – Njësia e Besimit: 112:1-4)

* وَتُؤْمِنُ بِالْمَلَائِكَةِ الْكِرَامِ وَأَنَّ اللَّهَ خَلَقَهُمْ لِعِبَادَتِهِ وَطَاعَةِ أَمْرِهِ وَأَنَّهُ أَوْكَلَهُمْ بِالْمَخْلُوقَاتِ وَأَصْنَافٍ مِنَ الْوُظَائِفِ وَالْأَعْمَالِ يُدَبِّرُونَ ذَلِكَ بِأَمْرِ رَبِّهِ سُبْحَانَهُ:

﴿ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ﴾

* Dhe besojmë në engjujt e ndershëm të cilët Allahu i Madhëruar i krijoi për ta adhuruar Atë dhe për ta zbatuar urdhërin e Tij, dhe i bëri përgjegjës për krijesat dhe kategoritë të ndryshme të veprave dhe punëve që i kryejnë me urdhërin e të Lartësuarit:

“Për ata melekë që renditen të kryejnë Urdhërimet e Zotit të tyre!”

(En Naziat - Ata që nxjerrin shpirtrat, 79:5)

وَهُمْ فِي هَذَا كُلِّهِ كَمَا وَصَفَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى :

﴿ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾

Dhe ata të gjithë e veprojnë këtë (i zbatojnë urdhërat e Tij), siç i ka përshkruar Allahu i Lartësuar:

“Të cilët nuk kundërshtojnë Urdhërimet që marrin prej Allahut, por zbatojnë atë që u është urdhëruar.” (Et Tahrîm – Ndalimi, 66:6)

﴿ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ يَعْمَلُونَ ﴾

“Ata nuk flasin derisa të ketë folur Ai dhe ata punojnë nën Komandën e Tij.”

(El Enbija’ – Pejgamberët, 21:27)

﴿ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴾

“Vërtet ata që janë me Zotin tënd (melekët) kurrë nuk janë kryelartë për ta adhuruar Atë dhe ata madhërojnë Lavdinë e Tij dhe Atij ata i bien në sexhde.”

(El A’raf - Lartësitë, 7:206)

﴿ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴾

“Dhe ata që janë pranë Tij (melekët) nuk janë aq kryelartë (por janë krenarë që janë në praninë e Tij dhe në shërbim të Tij) dhe nuk lodhen kurrë.”

(El Enbija' – Pejgamberët, 21:19)

وَهُمْ خَلْقٌ عَظِيمٌ أُولُو أجنحةٍ ، خَلَقَهُمُ اللَّهُ مِنْ نُورٍ ، وَلَا يُحْصِيهِمْ إِلَّا اللَّهُ . أَفْضَلُهُمْ جَبْرِيلُ الْمُوَكَّلُ بِالْوَحْيِ ، وَمِيكَالُ ، وَإِسْرَافِيلُ . فَمَا ذَكَرَهُ الْوَحْيُ مُجْمَلًا آمَنَّا بِهِ عَلَى وَجْهِ الْإِجْمَالِ وَمَا فَصَّلَهُ آمَنَّا بِهِ عَلَى وَجْهِ التَّفْصِيلِ .

Ata (engjujt) janë krijesat madhështore me krah, të cilët i ka krijuar Allahu i Madhëruar nga drita, dhe askush nuk e di numrin e tyre përpos Allahut të Madhëruar. Më të mirët prej tyre janë Xhibrili, i cili u detyruar me shpalljen, dhe Mikaili dhe Israfil.

Pra, gjithëçka që është cekur në shpallje në mënyrë të përgjithëshme, ne besojmë në të në mënyrë të përgjithshme, dhe gjithëçka që është cekur në mënyrë të detalizuar dhe të hollësishëm, ne besojmë në të në mënyrë të detalizuar dhe të hollësishme.

* وَتُؤْمِنُ بِالْكِتَابِ الَّتِي أَنْزَلَهَا اللَّهُ عَلَى رُسُلِهِ وَأَنْزَلَ فِيهَا الْهُدَى وَالْبَيِّنَاتِ وَجَعَلَهَا حُجَّةً عَلَى عِبَادِهِ وَهَدَايَةً إِلَى صِرَاطِهِ الْمُسْتَقِيمِ .

* Dhe besojmë në librat të cilat i ka shpallur Allahu i Madhëruar të dërguarve të Tij, dhe Ai ka shpallur në ta udhëzimin dhe shenjat të qarta dhe i ka bërë argument për robërit e Tij dhe udhëzim në rrugën e drejtë.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

“Tashmë Ne me të vërtetë që kemi sjellë të Dërguarit Tanë me tregues e prova të qarta dhe shpallëm me ta Shkrimet dhe Peshoren (drejtësinë), me qëllim që njerëzimi të përmbajë drejtësinë. Dhe Ne e kemi zbritur (nxorëm) hekurin në të cilin ka forcë të madhe (në çështjet e luftës), si edhe shumë përfitime për njerëzimin, me qëllim që Allahu të provojë kush është ai i cili do ta ndihmojë Atë (Fenë e Tij) dhe të Dërguarit e Tij në Ghajb (pa e parë Atë). Vërtet që Allahu është Fuqiplotë, i Gjithëfuqishëm.” (El Hadid – Hekuri, 57:25)

مِنْهَا التَّوْرَةُ الَّتِي أَنْزَلَهَا اللَّهُ عَلَى مُوسَى ، وَهِيَ أَكْبَرُ مَا أَنْزَلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ

Dhe prej tyre është Teurati të cilin e ka shpallur Allahu i Madhëruar Musës (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!), dhe kjo shpallje ishte gjëja më madhështore që është zbritur për Beni Israilet.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾

“Vërtet që Ne ia zbritëm Teuratin (Musait) dhe aty pat udhëzim dhe dritë, me anë të të cilit Pejgamberët që iu nënshtruan Vullnetit të Allahut plotësisht, gjykuan dhe i udhëhoqën jehuditë. (Po kështu) edhe rabbinët, edhe udhëheqësit dijetarë të fesë (i gjykuan jehuditë me anë të Teuratis pas Pejgamberëve), sepse atyre iu ishte besuar mbrojtja e Librit të Allahut dhe për më tepër ata ishin edhe dëshmues.”

(El Maideh – Sofra e shtruar, 5:44)

وَالْإِنْجِيلَ الَّذِي أَنْزَلَهُ اللَّهُ عَلَى عِيسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ .

Dhe Inxhilin që e ka shpallur Allahu i Madhëruar Isës (paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) si konfirmim dhe vërtetim për atë që pat pranë vetes prej teuratis.

﴿ وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴾

“Ne vazhduam gjurmët e tyre me Isain, birin e Merjemes, duke vërtetuar Teuratin që pat ardhur para tij dhe Ne i dhamë atij Inxhilin në të cilin kishte udhëzim dhe dritë si dhe vërtetim të Teuratis që pat ardhur para tij (Inxhilit), udhëheqje dhe këshillim për Muttekinët (të përkushtuarit në Besimin e Pastër Islam).”

(El Maideh – Sofra e shtruar, 5:46)

وَزُورُ دَاوُدَ

Dhe e kemi (Allahu i Madhëruar) zbritur Zeburin Davudit (paqja dhe salavatet qofshin mbi të!)

﴿وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا﴾

“Ndërsa Davudit i kemi dhënë Zeburin.” (El Isra’ – Udhëtimi natës, 17:55)

وَ

Dhe:

﴿صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾

“(Në) Shkrimet e Ibrahimit dhe të Musait” (El A’la – Më i Larti, 87:19)

وَعَيِّرْ ذَلِكَ مِمَّا لَمْ يُحِطْ بِهِ عِلْمًا ؛ فَنُؤْمِنُ بِهِ عَلَىٰ وَجْهِ الْإِجْمَالِ .

Dhe besojmë në mënyrë të përgjithshme në të tjerët për të cilët nuk kemi dituri.

وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ أَعْظَمَ تِلْكَ الْكُتُبِ وَأَعْلَاهَا هُوَ الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ مُهِمًّا عَلَىٰ الْكُتُبِ كُلِّهَا
وَنَاسِخًا لَهَا ، وَجَعَلَهُ حُجَّةً عَلَى النَّاسِ كَافَّةً .

Dhe besojmë se libri më madhështor dhe më i veçuar është Kur’ani madhështor të cilin e ka bërë Allahu dominant dhe mbizotërues mbi të gjitha libra tjerë, dhe Kur’ani i ka abroguar dhe shfuqizuar librat të tjera. Allahu i Madhëruar e bëri Kur’anin argument për të gjithë njerëzit.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهِمًّا عَلَيْهِ﴾

“Dhe Ne të kemi dërguar ty (O Muhammed) Librin (Kur’anin) me të vërtetën duke vërtetuar Librat e Parë që patën ardhur para tij dhe Muhajminun (i besueshëm në shkallën më të lartë dhe dëshmues) për ta (Librat e Parë).”

(El Maideh – Sofra e shtruar, 5:48)

فَنُؤْمِنُ بِأَنَّ الْقُرْآنَ أَنْزَلَهُ اللَّهُ تَبَيَّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ لَا سِيَّمَا التَّوْحِيدُ وَمَا يُضَادُّهُ مِنَ الشَّرْكِ ، وَأَنَّهُ يَهْدِي
لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ ، وَبِأَنَّ اللَّهَ عَلَّقَ النَّدَارَةَ بِهِ فِي أَصْلِ الدِّينِ .

Dhe ne besojmë se Allahu i Madhëruar e ka zbritur Kur'anin si shpjegues të gjithçkaje dhe posaçërisht Teuhidin (Njëshmerinë e Allahut të Madhëruar) dhe të kundërtën e tij, e cila është shirku. Kur'ani udhëzon në atë që është e drejtë dhe e saktë, dhe me këtë Allahu i Madhëruar e ka themeluar paralajmërim në Themelin e Dinit (Aslu-din.).

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

“Dhe Ne ta kemi zbritur ty Librin (Kur'anin) si pasqyrim të çdo gjëje, shpjegues të gjithçkaje si dhe udhëheqës, përkujtim mëshire dhe përgëzues për Muslimanët (të nënshtruarit ndaj Vullnetit të Allahut).” (En Nahl – Bleta, 16:89)

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾

﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾

1. “ Elif, Lam, Ra. Ky është një Libër, Vargjet e të cilit janë përsosur (në çdo fushë të dijes) dhe pastaj janë shpjeguar në imtësi nga Një (Allahu) i Cili është më i Urti Gjithëgjykues, i Mirënjohur (deri në imtësi për çdo gjë).

2. (Duke thënë) që të mos adhuronit kënd përveç Allahut.” (Hud, 11:1-2)

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾

“Sigurisht që ky Kur'an udhëzon drejt më të drejtës dhe më të vërtetës.”
(El Isra' – Udhëtimi natës, 17:9)

﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾

“Ky Kur'an më është zbritur mua, që unë me anë të tij t'ju këshilloj ju dhe ata që ai (Kur'ani) do të arrijë.” (En Aam – Bagëtitë, 6:19)

* وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ كَلَامُ اللَّهِ غَيْرُ مَخْلُوقٍ مِنْهُ بَدَأَ وَإِلَيْهِ يَعُودُ ، تَكَلَّمَ اللَّهُ بِهِ عَلَى الْحَقِيقَةِ ، وَنَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِيَكُونَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ .

* Dhe besojmë se Kur'ani madhështor është fjala e Allahut të Lartësuar e pakrijuar, prej Tij ka filluar dhe tek Ai do të kthehet. Dhe ka folur me të vërtetë Allahu në të (Kur'an), dhe me atë (Kur'anin) e dërgoi shpirtin e sinqertë dhe të ndershëm (ruhu-l-emin) në zemrën e Muhammedit (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) në mënyrë që ai të jetë nga të dërguarit.

فَمَنْ قَالَ أَنَّهُ مَخْلُوقٌ فَهُوَ كَافِرٌ مُلْعُونٌ ، وَكَذَا مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ مُحَرَّفٌ ، أَوْ أَنَّهُ تَعَرَّضَ لِلزِّيَادَةِ أَوْ النُّقْصَانِ بَعْدَ وَفَاةِ النَّبِيِّ فَهُوَ كَافِرٌ ، وَمَنْ اسْتَهْزَأَ بِهِ أَوْ انْتَقَصَ مِنْهُ أَوْ رَدَّهُ أَوْ كَذَّبَهُ كُلَّهُ أَوْ بَعْضَهُ أَوْ حَرَفَ مَعْنَاهُ فَهُوَ كَافِرٌ .

Kështu që, kushdo që thotë se ai është i krijuar ³¹, i tilli është kafir i mallkuar, si edhe kushdo që pretendon se ai është i ndryshuar ose thotë se në të ka shtesë ose mungon diçka pas vdekjes së të dërguarit, i tilli është kafir. Gjithashtu, kushdo që tallet me të, ose flet në mënyrë të keqe për të, ose (provon ta) kundërshtojë atë, ose e mohon atë ose një pjesë të tij, ose ndryshon kuptimin e tij, i tilli është kafir.

* وَتُؤْمِنُ بِالنُّبُوءِ وَالرَّسَالَةِ ، وَأَنَّ الْأَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ بَعَثَهُمُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِهَدَايَةِ الْخَلْقِ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ، وَهُمْ حُجَّتُهُ مِنَ الْخَلْقِ ، وَهُمْ بَشَرٌ مَعْصُومُونَ فِيمَا يُبَلِّغُونَ عَنِ اللَّهِ ، دِينُهُمْ وَاحِدٌ وَإِنْ تَنَوَّعَتْ شَرَائِعُهُمْ .

* Dhe besojmë në profetësinë dhe shpalljen, dhe se profetët dhe të dërguarit i ka dërguar Allahu i Madhëruar tek njerëzit si përgëzues dhe paralajmërues si udhëzim në rrugën e ndershme dhe të urtë për krijesat (e Tij), dhe ata janë argument prej krijesave të Tij, dhe janë të pagabueshme dhe të përsosur në bartjen dhe përcjelljen e dinit të Allahut, dhe dini i tyre është i njëjtë edhe pse ligjet e tyre janë të ndryshme. ³²

³¹ Përkthyesi: Këtu duhen marrur parasysht dy gjëra të rëndësishme.

E para: Kush thotë se Kurani është i krijuar, duke patur për qëllim me këtë thënie se Atributet e Allahut të Madhëruar siç janë shikimi, dëgjimi, dituria dhe të folurit, janë të krijuara, dhe Ai nuk flet, shikon dhe dëgjon, i tilli është mushrik dhe kush dyshon në kufrin e këtij apo kërkon arsyetim për të, nuk e njeh Islamit dhe Teuhidin.

E dyta: Ndërsa, nëse dikush thotë, se Kurani është i krijuar, duke patur për qëllim me këtë thënie dhe duke besuar se Allahu i Madhëruar e krijoi Kur'anin ashtu siç i krijoi të gjitha krijesat tjera, dhe e vërteton se Atributet e Allahut të Madhëruar siç janë shikimi, dëgjimi, dituria dhe të folurit nuk janë të krijuara, dhe beson në Atributet e Allahut të Madhëruar, i tilli konsiderohet me këtë thënie se është prej Ehlu-l-bidatit, dhe mbi të bëhet tekfir pas huxhës – në përgjithësi si rregull. Nëse i ka arrit argumenti, dhe ai ende vazhdon duke thënë këtë thënie, i tilli nuk konsiderohet të jetë prej Muslimanëve. Besimi i Ehli Sunnetit është se Kur'ani është Fjala e Allahut të Madhëruar e pakrijuar, dhe të gjitha Atributet e Tij siç janë dëgjimi, shikimi, dituria dhe të folurit nuk janë të krijuara, dhe nuk lejohet të flitet rreth Allahut të Madhëruar pa dituri, por e pasojmë rrugën e gjeneratave të para. Pra, duhet të mirret parasysh këtu, çka e ka për qëllim individ i cili e thotë se *Kurani është i krijuar*. Mund të jetë shirk i madh dhe kufr në Aslu-din (nëse është sikur në pikën e parë), ose mundet me qenë prej gabimeve në akideh, të cilat nuk janë shirk i madh (siç është e shpjeguar në pikën e dytë).

³² Përkthyesi: Dini i të gjithë të dërguarve është i njëjtë, dhe nuk ka dallim mes tyre në çështjet themelore dhe elementare të dinit Islam (Aslu-dinit), por dallimi i vetëm është në çështjet e ligjeve dhe vendimeve.

أَوَّلُهُمْ آدَمُ أَبُو الْبَشَرِ وَهُوَ نَبِيُّ مُكَلَّمٍ ، أَمَّا أَوَّلُ الرُّسُلِ فَهُوَ نُوحٌ ، وَأَمَّا آخِرُهُمْ بَعَثَهُ وَأَعْظَمُهُمْ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ فَهُوَ مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، بَعَثَهُ اللَّهُ إِلَى الْعَالَمِينَ وَالنَّاسِ كَافَّةً بَعْدَمَا كَانَتْ الرُّسُلُ تُبْعَثُ إِلَى أَقْوَامِهَا خَاصَّةً ، وَخَتَمَ اللَّهُ بِهِ الرِّسَالَةَ وَالنُّبُوَّةَ .

I pari prej tyre ishte Ademi (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) babai i njerëzimit, dhe ai është një profet me të cilin është folur drejtëpërdrejtë me fjalë, ndërsa i pari prej të dërguarve ishte Nuh (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!), dhe i fundit i tyre me gradë dhe shkallë më të lartë tek Allahu i Madhëruar është Muhammedi (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!). E dërgoi Allahu i Madhëruar tek gjithësia dhe gjithëçka që gjendet në të, dhe tek të gjithë njerëzit, pasi që të dërguarit më parë ishin dërguar të popujt e veçantë. Dhe me atë Allahu e vendosi vulën e shpalljes dhe profetësisë.

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا (163) وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (164) رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴾

“Vërtet, Ne të kemi frymëzuar ty (O Muhammed), siç frymëzuam Nuhin dhe Pejgamberët pas tij. Ne gjithashtu frymëzuam Ibrahimin, Ismailin, Is’hakun, Jakubin dhe Al-Asbat (dymbëdhjetë bijtë e Jakubit), Isain, Ejubin, Junusin, Harunin dhe Sulejmanin. Dhe Daudit Ne i dhamë Zeburin.

164. Ka të Dërguar që Ne t’i kemi përmendur më parë, ka edhe të Dërguar që Ne nuk t’i kemi përmendur ty,- dhe Musait Allahu i foli drejtëpërdrejtë me fjalë.

165. Të Dërguar si përgëzues dhe si paralajmërues në mënyrë që njerëzimi të mos ketë më arsye për t’u shfajësuar ndaj Allahut pas të Dërguarve. Dhe Allahu është kurdoherë i Gjithëfuqishëm, më i Urti Gjithëgjykues.” (En Nisa’ – Gratë, 4:163-165)

﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾

“Muhamedi nuk është babai i ndonjë burri prej jush, por ai është i Dërguari i Allahut dhe i fundmi (vulë) i Pejgamberëve. Dhe Allahu është gjithnjë i Gjithëdituri për çdo gjë.”

(El Ahzab - Lidhja e madhe, 33:40)

* **وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِالنُّبُوَّةِ وَالرَّسَالَةِ لَا يَكُونُ إِلَّا مُشْرِكًا ، فَلَا يُوجَدُ مُشْرِكٌ إِلَّا وَهُوَ مُكَذِّبٌ
بِالنُّبُوَّةِ ، وَمَنْ كَانَ مُكَذِّبًا بِالنُّبُوَّةِ فَهُوَ مُشْرِكٌ ، فَالتَّوْحِيدُ وَالنُّبُوَّةُ مُتَلَازِمَانِ ، وَكَذَلِكَ الْكُفْرُ بِالرُّسُلِ
وَالِإِشْرَاقُ بِاللَّهِ مُتَلَازِمَانِ ، كَمَا بَيَّنَّ هَذِهِ الْقَاعِدَةُ وَشَرَحَ أَدِلَّتُهَا شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ - رَحِمَهُ اللَّهُ.**

* Dhe besojmë se kushdo nuk beson në profetësinë dhe shpalljen nuk është asgjë tjetër pos mushrikut, dhe nuk gjendet asnjë mushrik përveç se e ka mohuar profetësinë, dhe secili që e mohon profetësinë i tilli është mushrik. Pra, Teuhidi (Njëshmëria e Allahut të Madhëruar) dhe profetësia janë të lidhura njëra me tjetrën, dhe gjithashtu mohimi i të dërguarve dhe shirku i madh janë të lidhura njëra me tjetrën, ashtu siq e ka shpjeguar me argumente Sheikhu-l-Islam Ibnu Tejmijeh (Allahu e mëshiroftë).

﴿ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴾

“Dhe kushdo që nuk beson Allahun dhe të Dërguarin e Tij (Muhammedin – alejhi selam), atëherë sigurisht që Ne kemi përgatitur për mosbesimtarët Zjarr flakërues.”

(El Fet’h – Fitorja: 48:13)

﴿ وَنُؤْمِنُ أَنَّ الْإِيمَانَ بِكُلِّ رَسُولٍ فِي عَهْدِهِ مِنْ أَصْلِ الدِّينِ . ﴾

Dhe besojmë se besimi në të dërguarin në kohën e tij, është prej Themelit të dinit (Aslu-dinit).³³

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾

“Dhe me të vërtetë që Ne kemi dërguar te çdo Ummet (bashkësi njerëzish, popull, komb) të Dërguar (duke shpallur): “Adhuroni vetëm Allahun dhe shmanguni dhe i rrini larg Taghutit (shejtanëve ose çdo gjëje tjetër që adhurohet pos Allahut).”

(En Nahl –Bleta, 16:36)

³³ Përkthyesi: Besimi në të dërguarin e fundit, Muhammedin (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!), është prej Aslu-dinit dhe prej Islamit të veqant (Islamul-khaas). Kushdo që nuk beson në Muhammedin (alejhi selam), është mushrik. Pasi që edhe krishterët dhe jehudët kanë dëgjuar për të, dhe disa grupe të jehudëve besojnë se i dërguari Muhammedi (alejhi selam) është i dërguari i vërtetë, por sipas tyre ai është vetëm për arabet, e jo për të gjithë njerëzit. Kështu që, kushdo që nuk e ka besuar Nuhin si të dërguar në kohën e tij, është mushrik, sepse secili që ka dëgjuar për një profet në kohën që ai ka jetuar, e ka për detyrë ta pasoj dhe të besojë në të dhe me atë që është dërguar prej shpalljes.

* وَتُؤْمِنُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَالتَّوَابِ وَالْعِقَابِ ، وَتُوقِنُ أَنَّ الْإِيمَانَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ قَرِينُ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ ، فَلَا يُوجَدُ إِيْمَانٌ بِاللَّهِ بِغَيْرِ إِيْمَانٍ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَهُمَا قَرِينَانِ فِي كِتَابِ اللَّهِ.

* Dhe besojmë në ditën e gjykimit (e fundit) dhe ringjalljen pas vdekjes, në shpërblim dhe dënim, dhe jemi të bindur se besimi në ditën e gjykimit (të fundit) është i lidhur ngushtë me besimin në Allahun e Madhëruar. Kështu që, nuk ka besim në Allahun e Lartësuar pa besim në ditën e gjykimit (të fundit), dhe ato janë të lidhura ngushtë njera me tjetrën në librin e Allahut të Madhëruar.

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾

“(Përkujtoni) edhe kohën kur Zoti yt bëri të lindë nga bijtë e Ademit, nga kërbishtja e tyre farën e tyre (ose nga kërbishtja e Ademit sollëm pasardhësit e tij) dhe i bëmë ata të dëshmojnë për veten e tyre (duke u thënë): “A nuk jam Unë Zoti juaj?” Ata thanë: “Po, padyshim që edhe ne dëshmojmë!” (Kjo) që të mos thoni në Ditën e Ringjalljes: “Në të vërtetë ne nuk e kemi ditur këtë.” (Al A’raf – Lartësitë, 7:172)

﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْتَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾

“Dhe kur përmendet Allahu Një dhe i Vetëm, zemrat e atyre që nuk besojnë në Jetën e Pastajme, mbushen me neveri, ndërsa kur atyre u përmenden ata (që i lusin e iu nënshtrohen në vend të Allahut, çfarëdo të adhuroarish qofshin si idhuj, yje, pemë, kafshë, njerëz, shenjtorë, të vdekur ose njerëz të lartë, melekë, xhinde e të tjerë si këta sipas besimeve të kota të ndryshme që i vënë shokë Allahut, që adhurojnë të tjerë përkrah ose në vend të Allahut) në vend të Tij, kur ja, gëzohen pa masë!”
(Ez Zumer – Grupet e njerëzve, 39:45)

﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّراطِ لَنَّاَكِبُونَ﴾

“Dhe me të vërtetë se ata që nuk besojnë në Jetën e Përtejme, janë shmangur tepër larg nga Rruga (e Drejtë e Besimit të Vërtetë Islam).” (El Mu’minun – Besimtarët, 23:74)

﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ
وَذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾

“Ata që nuk besuan, mendojnë se kurrë më nuk do të ringjallen. Thuaju: “Po! Për Zotin tim! Ju padyshim që do të ringjallen, pastaj ju do të njoftoheni për çfarë punuat dhe kjo është mjaft e lehtë për Allahun.”

(Et Tagabun - Humbja dhe fitimi i palëve, 64:7)

وَمَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا أَنْذَرُ أُمَّتَهُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَقَدْ دَلَّ عَلَيْهِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْعَقْلُ وَالْفِطْرَةُ .

Dhe nuk është asnjë prej të dërguarve, i cili nuk ishte paralajmërues për ditën e gjykimit (fundit), dhe në këtë aludon libri, sunneti, mendja e shëndoshë, intelekti dhe natyra e njeriut në të cilën është krijuar.

﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۖ قَالُوا بَلَىٰ
وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾

“Dhe ata që nuk besuan, do të drejtohen e do të çohen në grupe në Xhehenem, derisa kur të arrijnë tek ai, dyert do të hapen. Dhe ruajtësit e tij do të thonë: “A nuk ju erdhën juve nga mesi juaj të Dërguarit duke ju bërë të njohur Vargjet e Zotit tuaj dhe duke ju këshilluar për Takimin e kësaj Ditës suaj?” Do të thonë: “Po”, por është përligjur e vërtetuar Fjala e ndëshkimit kundër mosbesimtarëve!”

(Ez Zumer – Grupet e njerzëve, 39:71)

﴿ يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۖ قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ حَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ ﴾

“O bashkësi e xhindeve dhe e njerzëve! “A nuk ju erdhën nga mesi juaj të Dërguar duke ju shpallur Vargjet e Mia dhe duke ju paralajmëruar për takimin tuaj në këtë Ditë?” Ata do të thonë: “Ne dëshmojmë përkundër vetes sonë.” Ishte pikërisht jeta e kësaj bote që i mashtroi ata dhe vetë ata do të dëshmojnë kundër vetvetes, se me të vërtetë kanë qenë mosbesimtarë.” (En Aam – Bagëtitë, 6:130)

وَمَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يُمْكِنُ لِأَحَدٍ أَنْ يَكُونَ مُؤْمِنًا بِاللَّهِ مَعَ عَدَمِ الْإِيمَانِ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ فَهُوَ كَافِرٌ.

Dhe kushdo që pretendon se njeriu mund të jetë besimtarë pa besuar në ditën e gjykimit (fundit), i tilli është kafir.³⁴

* وَتُؤْمِنُ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ.

فَتُؤْمِنُ بِأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَعْلَمُ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ وَمَا هُوَ كَائِنٌ، وَأَنَّهُ كَتَبَ ذَلِكَ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ، وَأَنَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ بِمَا فِي ذَلِكَ أَفْعَالُ الْعِبَادِ، وَأَنَّهُ لَا يَكُونُ فِي مُلْكِهِ إِلَّا مَا يَشَاءُ فَمَا شَاءَ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ.

* Dhe besojmë në kaderin (përcaktimin), në përfundimin e mirë apo të keq.

Dhe besojmë se Allahu i Madhëruar është i Gjithëditur, ka dituri të plotë dhe të pakufishme për të gjitha qështjet dhe i di të gjitha gjërat, dhe Ai e di përcaktimin e të gjitha gjërave, e di se çka ka ndodhur dhe çka do të ndodhë, dhe Ai është Bërësi i saj (krijuesi i të gjitha lëvizjeve dhe qështjeve që ndodhin në gjithësi), dhe këtë e ka shënuar në leuhi-l-mahfudh (në Pllakën e ruajtur mirë). Ai është Krijuesi i gjithëçkaje që gjithashtu përfshin veprat e robërve të Tij. Dhe në mbizotërimin dhe sundimin e Tij asgjë nuk ndodh përpos çka Ai dëshiron, kështu që, gjithëcka që Ai dëshiron ndodhë, dhe gjithëcka që Ai nuk dëshiron, nuk ndodhë.

﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾

“A nuk e dini ju se Allahu di gjithëcka që është në qiell dhe në tokë? Është e vërtetë se gjithëcka është në Libër (Shkrimi i Leuhel-Mahfudh). Dhe sigurisht që kjo është krejt e lehtë për Allahun.” (Haxh, 22:70)

﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

³⁴ Përkthyesi: Besimi në ditën e gjykimit në mënyrë të përgjithëshme dhe ringjalljen pas vdekjes është prej Aslu-dinit. Me këtë lidhet besimi në shpërblim (për Teuhid dhe veprat e mira), dhe ndëshkim (për shirk dhe mëkate tjera) pas vdekjes. Kushdo që pretendon se njeriu mund të jetë musliman pa besim në ditën e gjykimit, ringjallje pas vdekjes, dhe ndëshkim apo shpërblim pas kësaj, i tilli nuk e ka kuptuar Aslu-dinin (Teuhidin) dhe nuk adhuron Allahun e Madhëruar me akide të saktë, dhe krahas këtyre fakteve nuk është muvehid.

“Por ju nuk mund të dëshironi, pos nëse do Allahu. Vërtet që Allahu është kurdoherë i Gjithëditur, më i Urti Gjithëgjykues.” (El Insan / Ed Dehr, Njeriu / Koha, 76:30)

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

“Allahu është Krijues i çdo sendi dhe Ai është Vekil (Kujdestar, Ruajtës, Rregullues) mbi gjithçka.” (Ez Zumer – Grupet e njerzëve, 39:62)

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾

“Ndërsa Allahu ju ka krijuar ju dhe çfarë ju bëni e veproni!”

(Es Saffat - Të vendosurit në radhë, 37:96)

مُخَالِفِينَ فِي ذَلِكَ مَا عَلَيْهِ الْفِرْقُ الضَّالَّةُ مِنَ الْقَدَرِيَّةِ وَالْجَبَرِيَّةِ وَنَحْوِهِمْ.

فَمَنْ زَعَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ الْكُلِّيَّاتِ دُونَ الْجَزْئِيَّاتِ ، أَوْ يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ دُونَ شَيْءٍ ، أَوْ نَفَىٰ عِلْمَ اللَّهِ الْأَرْثِيِّ بِالْأَشْيَاءِ ، أَوْ قَالَ يَكُونُ فِي مُلْكِهِ مَا لَا يَشَاءُ ، أَوْ نَفَىٰ خَلْقَ اللَّهِ لِأَفْعَالِ الْعِبَادِ فَهُوَ كَافِرٌ.

Kundërshtarët në këto pika (të lidhura me kaderin) prej grupeve të humbura janë kaderij, xhebrijt dhe të ngjashme prej tyre.

Dhe secili që beson se Allahu i di të gjitha çështjet në përgjithësi, por nuk i di detajet të hollësishme të tyre, apo beson se Allahu mund të bëjë disa gjëra dhe disa gjëra tjetra nuk mund t'i bëjë, ose mohon njohuritë e përgjithshme të Allahut për gjëra dhe qështjet që Ai ka vendosur, ose thotë se në mbizotërimin dhe sundimin e Allahut të Madhëruar ka gjëra dhe qështje që Ai nuk i dëshiron (ndodhin pa lejen e Tij), ose e mohon se Allahu i Madhëruar është Krijues i veprave të robërve të Tij, i tilli është kafir.³⁵

* وَتُؤْمِنُ بِمَا عَلَيْهِ أَهْلُ السُّنَّةِ مِنْ أَنَّ الْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ : قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ ، وَأَنَّهُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ ، خِلَافًا لِلْخَوَارِجِ وَالْمُعْتَزِلَةِ وَالْمُرْجِيَّةِ وَالْجَهْمِيَّةِ وَالْكَرَامِيَّةِ وَأَضْرَائِهِمْ مِنْ أَهْلِ الزَّيْغِ وَالضَّلَالِ .

³⁵ Përkthyesi: Besimi në Kader (përcaktimin) është prej Aslu-dinit (themelit të dinit Islam), dhe Imani në Allahun e Madhëruar nuk mund të ekzistojë pa të. Këtu hynë se: Njeriu duhet besuar se Allahu i Madhëruar është i Plotëfuqishëm dhe i Gjithëditur. Gjithëqka që Ai vendos do të ndodhë, dhe gjithëqka që Ai nuk dëshiron, nuk ndodh. Veprat e krijesave – qoftë ato të mira apo të këqija – janë të gjitha të krijuara nga Allahu i Lartësuar dhe asgjë nuk ndodh përpos me lejen e Tij. Pra, secilën levizje të robërve dhe krijesave të Tij në përgjithësi, Allahu i Madhëruar i ka krijuar pa përjashtim. Kush beson se dikush tjetër pos Allahut apo bashkë me Atë krijon veprat dhe lëvizjet e robërve dhe krijesave të Tij, i tilli është mushrik.

* Dhe besojmë ashtu siç është besimi i ehli sunnetit në qështjet e Imanit (besimi), se ai është fjalë dhe veprë: Fjalë e zemrës dhe gjuhës, dhe veprim i zemrës dhe gjymtyrëve, dhe ai (imani) shtohet dhe pakësohet, në kundërshtim me atë çka pretendojnë khavarixhet, mu'tezilet, murxhiat, xhehmijt, keremijet dhe prej tyre të ngjashme nga pasuesit e devijimit dhe humbjes.

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّهُ لَا يَجُوزُ التَّكْفِيرُ بِالْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ الَّتِي دُونَ الشِّرْكِ كَالرِّبَا وَالزِّنَا وَشُرْبِ الْخَمْرِ كَمَا تَقُولُهُ الْخَوَارِجُ ، أَوْ كَمَا تَقُولُ الْمُعْتَزِلَةُ بِالْمَنْزِلَةِ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ ؛ بَلْ نَقُولُ أَنَّ فَاعِلَ ذَلِكَ مُؤْمِنٌ نَاقِصُ الْإِيمَانِ أَوْ مُؤْمِنٌ بِإِيمَانِهِ فَاسِقٌ بِكِبِيرَتِهِ أَوْ نَحْوُهُ.

* Dhe besojmë se nuk lejohet tekfiri mbi vepruesin e mëkateve të mëdha, nëse këto mëkate janë ndër (nën) shirk (më pak se shirk i madh – ibadet dikujt tjetër pos Allahut), si për shembull ai që merr kamatë, bënë zina, konsumon alkool, në kundërshtim me atë çka thonë khavarixhet, apo siç thonë mu'tezilet që vepruesi i mëkatëve të mëdha është mes dy gjendjeve (mes kufrit dhe Imanit), por ajo që është e saktë është se vepruesi i mëkatëve të mëdha, (që nuk janë shirk i madh), është besimtarë me iman të mangët, ose (mund të themi gjithashtu) i tilli është besimtarë me Imanin e tij, dhe mëkatar me mëkatin e tij, ose të ngjashme.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾

“Padyschim që Allahu nuk falë t’i vëhen Atij shokë në adhurim, por Ai fal përveç kësaj.”

(En Nisa’ – Grate, 4:48)

* وَتُؤْمِنُ بِأَنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا كَفَرَ مُسْلِمًا مُتَأَوَّلًا مُبْتَغِيًا الْحَقَّ فَهُوَ مُجْتَهِدٌ مَعْدُورٌ بَلْ مَاجُورٌ، وَأَمَّا إِنْ كَفَرَهُ بِغَيْرِ تَأْوِيلٍ سَائِعٍ فَهُوَ مُعْتَدٍ ظَالِمٌ إِلَّا أَنَّهُ لَا يَكْفُرُ وَمَنْ كَفَرَهُ لِأَجْلِ هَذَا فَقَطْ فَقَدْ ضَاهَى الْخَوَارِجَ بِقَوْلِهِ. هَذَا هُوَ الْقَوْلُ الْمَرْوِيُّ عَنِ الصَّحَابَةِ الْكَرَامِ فِي عَدَمِ تَكْفِيرِهِمْ لِلْخَوَارِجِ الْأَوَائِلِ .

* Dhe besojmë se nëse një musliman i cili i ka keqkuptuar tekstet duke kërkuar të vërtetën e bënë tekfir një musliman tjetër, i tilli është muxhtehid i arsyetuar, më tepër do të shpërblehet për këtë. Ndërsa ai i cili e bënë tekfir - pa patur ndonjë keqkuptim valid dhe të pranuar - një musliman tjetër, i tilli është mëkatarë që i ka kaluar kufijt por nuk bënë kufr. Kushdo që e bënë tekfir këtë (musliman që nga keqkuptimi e ka bërë tekfir një musliman tjetër), i tilli i ka shoqëruar khavarixhët në fjalet e tyre (që vepruesi i mëkateve të mëdhaja bënë kufr). Kjo është thënia e cila është transmetuar nga sahabët e ndershëm dhe të respektuar (Allahu qoftë

i kënaqur me ta!) rreth tekfirit të khavarixhëve të parë.³⁶

³⁶ Përkthyesi: Nëse një musliman e shpall si pabesimtar një musliman tjetër, sepse ky i pari ka keqkuptuar disa tekste dhe thënie të dijetarëve, i tilli arsyetohet, dhe nuk quhet kafir. Nëse ka qenë prej atyre që e ka kërkuar të vërtetën, dhe gabimisht ka bërë tekfir mbi një besimtar, shpresojmë se shpërblehet për ixhtihadin e tij. Pastaj, hadithi i mirënjohur nga i dërguari jonë i dashur (Paqja dhe bekimet qofshin mbi të!) ku ka thënë: «مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ يَا كَافِرٌ فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا» "Kush i thotë **vëllaut të vetë** – O Kafir – veq sa vlen kjo për një prej tyre." i cili gjindet në Sahihu-l-Bukhari, Sahihu-l-Muslim, dhe gjithashtu në Musnedin e Imam Ahmedit, nga dijetarët është shpjeguar se, tekfiri dhe vrasja e muslimanit janë prej mëkatëve të mëdha dhe kufr i vogël. Dhe kush e shpall një musliman si kafir pa të drejtë, ka rënë në kufr të vogël dhe ka bërë padrejtësi të madhe, kërkohet nga ai që të pendohet dhe ta përmirësoj gabimin e tij. I dërguari në hadith ka thënë: "Kush i thotë **vëllaut të vetë**...", pra, e ka quajtur *vëlla*, atë që bënë tekfir mbi vëllaun e tij dhe nuk ia qëllon. Gjithashtu Aliu (Allahu qoftë i kënaqur me të!) nuk i ka bërë tekfir ata që e kanë shpall Aliun dhe sahabët që ishin bashkë me të si kafira, duke marr ai parasysh keqkuptimin dhe shubuhatet e khavarixhëve të teksteve. Pra, ne nuk e bejmë tekfir atë individ që neve na bënë tekfir përshkak të ndonjë keqkuptimi që e ka, me kusht që të jetë prej atyre që e kanë Teuhidin e saktë, i cili përmbahet nga mohimi dhe refuzimi i çdo shirkut të madh dhe mohim e besimit të atyre që e bejnë këtë krimë.

Patsaj, ky hadith i lartëpërmendur, nga shumë grupet të kufrin dhe shirkut në ditët e sodit përdoret, për ta **ndaluar tekfirin** mbi ata që me të vërtet janë mushrik, tavaghit dhe kafira. Kështu që, kur këto xhemate të shirkut lexojnë nga shkrimet dhe librat e muvehidëve, **se duhet të bëhet tekfir mbi secilin mushrik dhe taghut**, të cilin Allahu i Madhëruar dhe i dërguari i Tij Muhammed (Paqja dhe bekimi qoftë mbi të) e ka bërë tekfir, këta vijnë me këtë hadith dhe thonë: "Mos i quaj mushrik ata që e shqiptojnë shehadetin dhe falin namazin, edhe nëse bëjnë shirk të madh, sepse nëse ti i bënë tekfir ata, bëhesh kafir." ose thonë: "Përse i bëni tekfir *muslimanët*, të cilët bëjnë shirk të madh?" Këta mushrik, nuk e kanë kuptuar këtë hadith, sepse ky hadith e ndalon tekfirin e **muslimanit i cili e ka përmbushur Teuhidin**, e jo siq dëshirojnë ata ta ndalojnë tekfirin e mushrikut! Pra, ata me këtë hadith, i arsyetojnë ata që me të vërtet janë mushrikun, dhe besojnë se nëse dikush bënë shirk të madh, mund të jetë ende *musliman*. Prej tyre janë "*Selefit*" e sodit – xhehli dhe devijimi i cilëve nuk ka fund - që në thelb janë mushrikun dhe adhures të taghutit, për shkak të mosnjohjes së Themelit të dinit Islam, i cili është largimi, mohimi dhe distancimi i shirkut të madh, dhe mushrikëve. Ata e përdorin këtë hadith dhe dyshime tjera, dhe i thërrasin njerëzit që të largohen nga tekfiri të **cilin Allahu i Madhëruar e ka bërë kusht për pranimin e Islamit dhe dëshmisë "La ilahe il-laAllah"** (*Askush nuk meriton, nuk ka të drejtë e nuk duhet të adhurohet përveç All-llahut!*). Allahu i Lartësuar e ka bërë kusht për pranimin e Islamit tekfirin mbi vepruesin e shirkut të madh, dhe këtu nuk ka dallim mes atij që bënë shirk dhe e quan vetën pjestarë të dinit Islam apo pjestarë të ndonjë dini tjetër. Secili që e quan musliman atë individ që bënë shirk të madh nga mosdija apo keqkuptimi, apo atë që nuk e njeh shirkun e madh, i tilli është kafir. Në mënyrë direkte, "*Selefit*" e sodit dhe disa xhemate tjera të "*xhihadi*" janë larguar nga tekfiri i mushrikëve dhe tavaghitëve, me arsyetim se kjo është vetëm detyrë e dijetarëve. Një prej dijetarëve (*krimineli*) të këtij xhematit të shirkut, ka shkuar aq larg, saqë e ka botuar një libër me titull "Fitna e Tekfirit", ku në mënyrë direkte e quan "fitne" tekfirin mbi mushrikët dhe tavaghitët, **të cilët Allahu i ka shpallur si të tillë**. Dhe në të njëjtin libër, e ndalon tekfirin mbi liderët, pushtetarët dhe gjykatësat që gjykojnë me ligje të krijesave, ligje të cilat vetë i kanë shpikur dhe i implementojnë, ndërsa Allahu i Madhëruar e ka bërë kusht tekfirin e tyre, për të qenë musliman. Sipas tij (autorit kriminel), ligjëdhënia, ligjëvendosja dhe implementimi i ligjit të shejtanit është "*kufr i vogël deri sa nuk bëhet e lejuar*" në disa raste. Nuk ka dyshim, se kushdo që ka një akideh të tillë është mushrik – qoftë ai dijetarë apo prej njerëzve të thjeshtë - dhe kush dyshon në kufrin e tij, apo nuk e bënë tekfir me arsyetim se *ka gabuar në ixhtihad*, i tilli është kafir dhe nuk ka hyrë në Islam.

* وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ الرَّافِضَةَ الْقَائِلِينَ بِعِصْمَةِ الْأَئِمَّةِ وَتَفْضِيلِهِمْ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَوَصْفِهِمْ بِأَوْصَافِ اللَّهِ مِنَ الْعِلْمِ بِالْغَيْبِ وَنَحْوِهِ ، وَالْقَائِلِينَ بِتَحْرِيفِ الْقُرْآنِ وَتَكْفِيرِ الصَّحَابَةِ وَالْإِسْتِعَانَةِ بِغَيْرِ اللَّهِ ، وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنَ الشَّرَكِيَّاتِ = هُمْ كُفَّارٌ مُشْرِكُونَ طَوَائِفُهُمْ وَأَعْيَانُهُمْ .

وهذه الفئة هي الموجودة الآن في بقاع شتى مثل لبنان والعراق وإيران ممن يُسمَّونَ بـ«الجعفرية» أو «الإثنى عشرية» أو «الإمامية» أو «المتأولة» كما تُسمِّيهم العامة في بعض البلدان .

أما الإسماعيلية والنصيرية والدروز وأضرابهم من الباطنية فهم أشدَّ شركاً وكُفراً من هؤلاء . فمن لم يكفر هذه الأصناف كلها أو بعضها أو توقفَ فيهم أو قال يكفرون كطائفة ولا يكفرون بأعيانهم أو فرقَ بينَ عامتهم وأئمتهم فهو كافِرٌ .

* Dhe besojmë se rafidit të cilët thonë se Imamët e tyre janë të pagabueshme, dhe më të mirët sesa të dërguarit, dhe që i përshkruajnë këtyre Imamëve attribute që vetëm i përkasin Allahut të Madhëruar prej diturisë së fshehtë dhe absolute mbi të gjitha gjëra (ilmu-l-ghajb), dhe të cilët thonë se Kur’ani është i ndryshuar, dhe të cilët i bëjnë tekfir sahabët, dhe bëjnë dua dhe kërkojnë ndihmë nga dikush tjetër pos Allahut, ose gjërave tjera prej llojeve të shirkut - grupet e këtyre dhe individët e tyre ata janë kafira dhe mushrikun.

Dhe ky grup sot është i pranishëm në vendet të ndryshme siç janë Libanon, Irak dhe Iran dhe veten e quajnë “Xhafarijeh” apo “Dymbëdhjetëshit” apo “Imamijeh” apo “Metavileh”; Kështu i quajnë njerëzit e thjeshtë këto grupe në disa vende.

Ndërsa në lidhje me “Ismailijeh” dhe “Nusejrieh” dhe “Ed-Duruz” dhe të ngjashmit si këta, prej grupit “Batinijeh”, këta janë në shirk dhe kufr më të madh dhe më të thellë sesa të tjerët.

Pra, kushdo që nuk i bënë tekfir të gjitha këta kategoritë, apo bënë tekfir vetëm një pjesë të tyre, ose ngurren dhe ndalet në tekfirin e këtyre, ose thotë se ata janë kafira si grup, por individët prej tyre nuk janë kafira, apo bënë dallim mes njerëzve të thjeshtë mes tyre dhe liderëve (imameve) të tyre, i tilli është kafir.³⁷

³⁷ Përkthyesi: Të gjitha këto grupe janë prej grupeve të shirkut dhe të kufrit, saqë shumica e tyre janë në kufr dhe shirk më të thellë sesa krishterët dhe jehudët. Pra, secili që nuk i bënë tekfir këto grupe, dhe pjestarët e tyre pa përjashtim, i tilli nuk e ka përmbush themelin e dinit Islam, që përmban tekfirin mbi secilin që bënë shirk të madh. Kufrijatet dhe shirkijatet e tyre i kemi cekur më lartë, duke nisur prej besimit se Imamët e tyre e kontrollojnë gjithësinë së bashku me Allahun e Madhëruar, dhe besimi se Imamët falin mëkatet, udhëzojnë kë duan ata, dhe e njohin të fshehtë absolute (I’lmu-l-Ghajb). Pastaj, ibadetet që i drejtojnë këtyre, siq janë duaja, të therrurit kurban, sexhde, ruku dhe kështu me radhë.

* وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ خَيْرَ النَّاسِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ هُمْ صَحَابَةُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وَهُمْ صَفْوَةُ الْأُمَّةِ لَمْ يَكُنْ قَبْلَهُمْ وَلَا يَكُونُ بَعْدَهُمْ أَحَدٌ يُسَاوِيهِمْ فِي الْمَنْزِلَةِ وَالْفَضْلِ.

* Dhe besojmë se njerëzit më të mirë pas të dërguarve (Paqja dhe bekimi qofshin mbi ta!) janë shokët dhe pasuesit e të dërguarit të Allahut (Paqja dhe bekimi qoftë mbi të!).

Ata janë elita, më të mirët dhe më të zgjedhurit prej këtij ummeti, dhe nuk ka patur para tyre dhe nuk do të ketë pas tyre të ngjashme si ta në shkallë, përsosmëri dhe favor.

وَنَشْهَدُ أَنَّ خَيْرَهُمُ الصَّدِيقُ أَبُو بَكْرٍ ، ثُمَّ الْفَارُوقُ أَبُو حَفْصٍ ، ثُمَّ ذُو النُّوَرَيْنِ أَبُو عَمْرٍو ، ثُمَّ حَيْدَرُهُ أَبُو التُّرَابِ ، ثُمَّ بَاقِي الْعَشْرَةِ ، ثُمَّ أَهْلُ بَدْرٍ ، ثُمَّ أَهْلُ بَيْعَةِ الرِّضْوَانِ ، وَالْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ ، وَمَنْ أَنْفَقَ قَبْلَ الْفَتْحِ وَأَمَنَ خَيْرٌ مِمَّنْ أَنْفَقَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَأَمَنَ . وَالْمَتَقَرَّرُ عِنْدَنَا أَنَّ جَمِيعَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ نَشْهَدُ لَهُمْ بِذَلِكَ كَمَا هُوَ ظَاهِرُ الْقُرْآنِ .
حُبُّهُمْ إِيْمَانٌ وَبُغْضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ .

Dhe dëshmojmë se më i miri prej tyre është Es-Sadik Ebu Bekri, pastaj El-Faruk Ebu Hafs ³⁸, pastaj Pronari i dy Dritëve Ebu A'mr ³⁹, pastaj Luani Ebu Turab ⁴⁰, pastaj dhjetë të tjerë, pastaj pjesëmarrësit në betejën e Bedrit, pastaj ata që e kanë dhënë premtimin dhe janë betuar për të hyrë në aleancë me të dërguarin, dhe muhaxhirët janë më të mirë sesa Ensarët, dhe ata që shpenzuan në rrugën e Allahut të Madhëruar dhe besuan para fitores (dhe hapjes së Mekkes), janë më të mirë se ata që shpenzuan dhe besuan pas saj. Dhe është e themeluar tek ne se të gjithë prej tyre janë prej banorëve të xhenetit, dhe dëshmojmë këtë ashtu siç është e dukshme dhe e qartë nga Kurani.

Dashuria ndaj tyre është Iman ndërsa urrejtja ndaj tyre është kufr dhe nifak (dyfytërsi), Allahu qoftë i kënaqur me të gjithë ata!

³⁸ Përkthyesi: Omer ibn El-Khattab (Allahu qoftë i kënaqur me të!), khalif (lideri) i dytë i muslimanëve.

³⁹ Përkthyesi: Uthman ibnu Afaan (Allahu qoftë i kënaqur me të!) i cili ishte khalif (udhëheqës) i tretë i muslimanëve, quhej "pronar i dy dritëve" sepse ishte martuar me dy vajzat e të dërguarit tonë të dashur (Paqja dhe bekimi qofshin mbi të). E para ishte Rukajah, pastaj Umm Kulthum (Allahu qoftë i kënaqur me të dyjat!).

⁴⁰ Përkthyesi: Ali Ibn Abi Talib, ishte khalif (lider) i katërt i muslimanëve (Allahu qoftë i kënaqur me të!).

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

“Me ata të cilët të parët përqaftuan Islamin nga Muhaxhirunët (besimtarët që u shpërngulën nga Mekka në Medinë) dhe Ansarët (besimtarët e Medinës që i strehuan dhe i ndihmuan ata) si dhe ata që i ndoqën besnikërisht ata (në Besim), me këta Allahu është mjaft i kënaqur dhe ata janë më se të kënaqur me Të. Ai ka përgatitur për ta Kopshte të Begatë nën të cilët rrjedhin lumenj për të banuar atje përgjithmonë. Ky është ngadhënjimi madhështor.” (Teube – Pendimi, 9:100)

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ
السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾

“Sigurisht që Allahu ishte i kënaqur me besimtarët kur ata të dhanë besën ty (O Muhammed) nën pemë. Ai e dinte mirë se çfarë kishte në zemrat e tyre, pra Ai zbriti Es-Sekineh (butësinë, gjakftohtësinë e qetësinë) mbi ta dhe Ai i shpërbleu ata me fitore të afërt.” (El Feth – Fitorja, 48:18)

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا
مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

“Nuk janë njësoj ndërmjet jush ata që shpenzuan dhe luftuan para çlirimit (të Mekkes). Të tillët janë në gradë më të lartë se ata që shpenzuan dhe luftuan më pas. Por për të gjithë Allahu ka premtuar të mira dhe Allahu është i Mirënjohur për gjithçka që ju punoni.” (El Hadid – Hekuri, 57:10)

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
الْسُّورَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجِبُ
الزَّרَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا

عَظِيمًا﴾

”Muhammedi (alejhi salam) është i Dërguari i Allahut dhe ata që janë me të janë të ashpër ndaj kafirave (të Allahut) dhe të mëshirshëm ndërmjet veti. I sheh ata duke u përkulur (në Ruku) dhe duke rënë me fytyrë në tokë (në Sexhde), duke kërkuar Begati nga Allahu dhe Kënaqësinë e Tij. Shenja e tyre (e Besimit të tyre) është në fytyrat e tyre nga gjurmët e sexhdes (gjatë faljes). Ky është përshkrimi i tyre në Teurat, ndërsa shembulli i tyre në Inxhil përshkruhet si një farë (e mbjellë) e cila lëshon filizin, pastaj e forcon atë dhe ai pastaj qëndron vetë në trungun e vet duke i mahnitur mbjellësit, që Ai t’i tërbojë mosbesimtarët me anë të tyre. Allahu u ka premtuar atyre të cilët besojnë (në Njësinë e Allahut, në të Dërguarin e Tij, Muhammedin - alejhi salam - dhe e ndjekin Fenë e Allahut, Islamin deri në Ditën e Fundit) dhe punojnë mirësi e drejtësi (sipas këtij Besimi) falje dhe shpërblim tepër të madh (Kopshtet e Begatë të Xhennetit të Pafund).”

(El Feth – Fitorja, 49:29)

* **وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ مَنْ كَفَرَ الصَّحَابَةَ أَوْ فَسَقَهُمْ كُلَّهُمْ أَوْ عَامَّتَهُمْ إِلَّا نَفَرًا قَلِيلًا فَهُوَ كَافِرٌ مُلْعُونٌ ، وَمَنْ شَكَّ فِي كُفْرِهِ أَوْ تَرَدَّدَ فِيهِ فَهُوَ كَافِرٌ . وَذَلِكَ لِأَنَّ مَعْنَى هَذَا الْقَوْلِ الْحَيْثُ إِنَّكَارَ الْقُرْآنِ وَالرَّسَالَةِ ، بَلْ وَإِبْطَالُ هَذَا الدِّينِ جُمْلَةً بِالطَّعْنِ فِي عَدَالَةِ نَاقِلِيهِ بِجَعْلِهِمْ فُسَاقًا أَوْ كُفَّارًا ، وَهُوَ أَيْضًا تَكْذِيبٌ لِمَا فِي صَرِيحِ الْقُرْآنِ مِنْ تَرْكِيبِهِمُ وَالْتِمَاءِ عَلَيْهِمُ وَالرَّضَى عَنْهُمْ .**

* Dhe besojmë se kushdo që i bënë tekfir sahabët, ose i akuzon të gjithë apo njerëz të thjeshtë nga masa (e tyre) që janë mëkatarë dhe gabimtar, përpos një grupit të vogël prej tyre, i tilli është kafir i mallkuar, dhe secili që dyshon në kufrin e tij apo ngurron dhe heziton për ta shpallur si kafir, i tilli është kafir. Arsyeja është se kjo thënie e flliqur dhe e pisët është mohim dhe refuzim i Kur’anit dhe shpalljes, dhe madje mohimi i plotë i dinit me këtë shpifje dhe përgojim ndaj atyre që e kanë mbajtur drejtësinë, duke i shpallur si mëkatarë dhe kafira. Gjithashtu kjo është përgënjeshttrim dhe mohim i asaj që është e qartë në Kur’an, duke nisur prej cilësive të mira të tyre, lavdërimeve dhe të qenurit e Allahut i Kënaqur me ta dhe ata të kënaqur me Të.

* **وَنُؤْمِنُ بِأَنَّ الشَّرَائِعَ لَا تَلْزَمُ إِلَّا بَعْدَ الْبَلَاغِ ، وَأَنَّ الْجَاهِلَ فِي الشَّرَائِعِ أَصُولًا وَفُرُوعًا مَعْدُورٌ لَا يَكْفُرُ حَتَّى تَقُومَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ ؛ فَإِنْ أَنْكَرَ شَيْئًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالْأَحْكَامِ الظَّاهِرَةِ وَالْمَتَوَاتِرَةِ وَقَدْ تَوَفَّرَتْ فِي حَقِّهِ مَظْنَةُ الْعِلْمِ فَهُوَ كَافِرٌ ، وَإِنْ لَمْ تَتَوَفَّرْ مَظْنَةُ الْعِلْمِ فَلَا يَكْفُرُ حَتَّى تَقُومَ عَلَيْهِ الْحُجَّةُ الَّتِي يَكْفُرُ مَنْ خَالَفَهَا .**

* Dhe besojmë se gjykimet dhe vendimet sheriatike nuk janë të obligueshme ndaj individit përpos pas arritjes dhe njoftimit të tyre. Dhe i padituri në ligjet dhe vendimet e shtyllave dhe degëve arsyetohet dhe nuk bënë kufr deri sa nuk i paraqitet argumenti, dhe nëse e mohon një gjë nga lajmi (thirrja) dhe vendimeve të qarta dhe të përsëritura (mutevatir) dhe ka qenë e mundshme për të ardhur deri tek dituria, i tilli është kafir, përndryshe, nëse nuk ka qenë e mundur për të ardhur tek dituria, i tilli nuk është kafir deri sa paraqitet argumenti. Nëse kundërshtohet argumenti, i tilli bënë kufr.

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

"Allahu kurrë nuk do ta humbë atë popull pasi që ta ketë udhëzuar atë, derisa Ai t'u bëjë të qartë atyre se nga cilat gjëra ata duhet të largohen. Vërtet Allahu është i Gjithëditur për çdo gjë." (Teube- Pendimi, 9:115)

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

"Dhe të mos jesh prej atyre që përgënjeshtrojnë Ajetet e Allahut, pasi kështu do të jesh prej të humburve." (Junus, 10:95)

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

"Dhe për ata që nuk e pranian besimin dhe përgënjeshtrojnë Vargjet Tona (të Kur'anit), për ata do të jetë dënimi poshtërues (në Xhehenem)." (Haxh, 22:57)

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾

"Kush bën atëherë më tepër padrejtësi se sa ai i cili shpif gënjeshtër kundër Allahut dhe mohon të vërtetën kur ajo i vjen atij!? A nuk është në Xhehenem vendbanimi për mohuesit?" (Ez Zumer – Grupet e njëzëve, 39:32)

﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾

“Do t’u thuhet): ‘Po! Por në të vërtetë ty të erdhën Ajetet e Mia (provat, shenjat, shpalljet) dhe ti i mohove ato dhe u bërë tepër krenar dhe ishe nga mosbesimtarët!’”

(Ez Zumer – Grupet e njërzëve, 39:59)

﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾

“Dhe kësisoj askush tjetër përveç mosbesimtarëve nuk i mohn Ajetet Tona (Vargjet Tona, dëshmitë, provat).” (El Ankebut – Merimanga, 29:47)

وَبَعْدُ :فَهَذِهِ هِيَ الْخُطُوبُ الْعَرِيضَةُ لِأَرْكَانِ الْإِيمَانِ وَأَصْلِهِ الَّتِي لَا يَصِحُّ إِسْلَامُ الْمَرْءِ إِلَّا بِهَا ، وَقَدْ اضْطُرِرْتُ أَحْيَانًا أَنْ أَذْكُرَ فِي ثَنَائِهَا مَا لَا يُعَدُّ مِنْ أَصْلِ الْإِيمَانِ بَلْ مِنْ تَوَابِعِهِ ، وَذَلِكَ لِمَا يَفْتَضِيهِ سِيَاقُ الْكَلَامِ وَتَمَامُهُ مِمَّا هُوَ مَعْدُودٌ فِي أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ.

Pastaj: Këto janë rreshtat e kërkuara (që i kam shënuar) për shtyllat e Imanit dhe Themelin e tij (Aslu-l-Iman, shtyllën e Besimit), pa të cilin nuk është i saktë Islami dhe nuk ka Islam pa besim në të, dhe ka qenë e nevojshme për mua disa herë gjatë këtij shkrimi t’i ceki disa gjëra që nuk janë prej Aslu-l-Imanit (Themelit të Besimit), por prej gjërave e pasojnë, vijnë dhe lidhen me të (themelin), pasi qe kjo është ajo që konteksti dhe tërësia e fjalëve kërkon, nga ajo që llogaritet në parimet dhe shtyllat e Ehli sunnetit dhe xhematit. ⁴¹

⁴¹ Përkthyesi: Autori në këtë shkrim disa herë i ka përmendur qështjet që nuk janë nga Aslu-dini (Themeli i dinit Islam), por nga Usulu-dini (shtyllat e akides) dhe furu’dini (degët e besimit). Në Aslu-din - i cili përbëhet nga mohimi i shirkut të madh, dhe mohimi e besimit të atyre që i bëjnë ibadet dikujt tjetër pos Allahut, dhe atyre që nuk i nënshtrohen Allahut përshtkak të kibrit, tekfirin e taghutëve dhe adhuresve të tij, besimin në ditën e gjykimit në përgjithësi dhe kaderin (përcaktimin e Allahut të Madhëruar) – nuk ka arsytim dhe nuk ka Islam pa besim në këto fundamente. Ndërsa, në qështjet tjera, që janë prej Usulu-dinit (shtyllave të akides) dhe furu-dinit (degëve të besimit), njeriu mund të jetë i arsyetuar **duke e marr parasysh kohën dhe vendin në të cilin jeton**, dhe duke e marr në konsiderat në cilën qështje ka gabuar. Nëse ka qenë prej qështjeve të qarta (masaail dhahirah), nuk arsyetohet, ndërsa nëse ka gabuar në meselet me pak të qarta dhe me pak njohura (masaail khafijah), arsyetohet dhe nuk shpallet kafir. Gjithashtu nëse gabon në meselet që quhen “*ma’lum min ad-din bid-darurah*” – qështjet që janë të njohur nga nevojshmëria nga Dini Islam – nuk arsyetohet. Për ta kuptuar këtë ndarje të cilën e shpjegojnë Ulemat e Ehli Sunnetit në librat e tyre, duhen kuptuar këto pika:

- 1.) Si shembull këtu mund të mirret, dikush i cili ha hyrë në Islam (e ka lëshuar shirkun e madh dhe i ka mohuar mushrikët) në darul-kufr apo darul-harb ose në një vend larg Islamit dhe muslimanëve, por nuk e di se Allahu i Madhëruar e ka bërë namazin, zekatin dhe mbulimin e gruas të obliguar ose nuk e di se alkooli, kamata dhe ryshfeti janë të ndaluara në sheriat. Nëse jeton në një vend ku nuk janë të njohur këto gjëra, dhe shoqëria në të cilën jeton nuk i di këto vendime, dhe askush nuk i ka treguar dhe nuk ka mundësi të arrijë tek e vërteta, arsyetohet për

سَائِلًا الْمَوْلَى سُبْحَانَهُ أَنْ يَنْفَعَهَا بِمَا كَاتَبَهَا وَقَارِبَهَا وَمَنْ أَعَانَ عَلَى نَشْرِهَا وَأَنْ يَهْدِيَنَا جَمِيعًا سَوَاءَ السَّبِيلِ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

E lus Allahun e Madhëruar që të ketë dobi nga ky shkrim autori i tij, lexuesi i tij, ata që ndihmojnë në shpërndarjen e këtij shkrimi, dhe që të na udhëzojë në rrugën e drejtë. Dhe i tërë Falendërimi i takon vetëm Allahut të Lartësuar, Zoti i të gjithë botërave, dhe paqjet, salavatet dhe bekimet qofshin mbi vulën e të gjithë profetëve dhe të dërguarve.

Ramadan, 22 – 1432 (2011 – 09 – 22)

Fusnotat dhe përkthimi nga: Abdullah Abu Sumejja

Kontrollimi nga: Abu Muadh

Përshtatja gjuhësore nga: Abu Ubejd

Për këshilla, sugjerime dhe pyetje na kontaktoni në këtë adresë:

Contact-brothers@thirrja-ne-teuhid.com

mosnjohjen e këtyre vendimeve dhe ligjeve. Këto qështje për atë nuk janë të njohura, dhe nuk ka pasur mundësi të arrijë te argumenti.

- 2.) Por nëse jeton në një shoqëri, ku njerëzit në përgjithësi e dinë se alkooli, zinaja, kamata dhe zbulimi i bukurisë së grave është i ndaluar, dhe e dinë se namazi, zekati, agjërimi dhe haxhi janë bërë të obligueshme, i tilli nuk ka arsytim nëse nuk i di këto çështje, sepse janë prej çështjeve të njohura dhe të qarta në atë kohë. Pra, duhet ta kemi në konsiderat në cilën mesele gjendet gabimi, në cilën kohë dhe vend ndodhet individi, për të dhënë ndonjë gjykim mbi individin.
- 3.) Ndërsa, secili që adhuron dikënd tjetër pos Allahut të Madhëruar siq është duaja drejtuar të vdekurve, kurban për dikënd tjetër pos Allahut, sharrja e Allahut, gjykimi me ligje të fabrikuara dhe kërimi i gjykitimit nga gjykatësat e shejtanit, apo nuk i bënë tekfir ata që bëjnë ibadet dikujt tjetër pos Allahut, ose e mohon ditën e gjykitimit, ringjalljen, dhe qështjet tjera nga Themeli i dinit Islam (Aslu-dini), i tilli është mushrik, pa marrë parasysh në cilën kohë dhe vend jeton, dhe secili që e arsyeton këtë individ, duke e quajtur dhe besuar së është musliman, nuk e njeh dinin, Teuhidin dhe nuk ka hyrë në Islam. Ndersa, çështja e denimit lidhet pas ardhjes së argumentit. Me këtë përfundon ky shkrim. Dhe i tërë Falënderimi i takon vetëm Allahut të Madhëruar.